தமிழ்ப் பொழில்

தமிழாராய்ச்சித் திங்களிதழ்

T 4741

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

துணர் : 62 மலர் : 7

தமிழ்ப் பொழில்

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் திங்கள் வெளியீடு

திருவள்ளுவர் ஆண்டு — 2019

துணர்: 62 விபவ — ஐப்பசி மலர்: 7

அக்டோபர் — நவம்பர் 1988

பதிப்பாசிரியர்: பேராசிரியர் ச. பாலசுந்தரம்

உள்ளுறை பக்கம்

1. நெறியின் நீங்கிய தீர்ப்புகள் சிலப்பதிகாரம், இரட்சணியசரிதம் ஒப்புநோக்கு ... 290
முனைவர் தா. ஈசுவரப்பிள்ளை

2. கீழ்நிலையாக்கம் 299
(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)
டாக்டர். ஏ. ஆதித்தன்

3. பகத்சிங்கும் இந்திய அரசியலும் ... 301
டாக்டர். நா. ஆறுமுகம்,

4. இஸ்லாமியத் தமிழில் 'ங்' 312
P. இராஜேந்திரன்,

5. முதல் உலகப்போருக்குப்பின் தமிழ் இலக்கியநிலை ... 317
மா. மீனாட்சிசுந்தரம், எம். ஏ. எம். பில்.

6. திருக்கோவையாரும்-அகப்பொருள் மரபும் 322
டாக்டர், நா. செயராமன்

7. தாய் நாற்பது 331
இராமசாமி கோனார்

8. தொல்காப்பியம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை ... 333

ஃ 17/1/80

தமிழ்ப்பொழில் ஆசிரியர் குழு

திரு. ச. இராமநாதன்,
தலைவர். கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

,, த. கோ. ப. கோவிந்தசாமி, பி. காம்.,
செயலாளர், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

,, கலைமாச்செல்வர் எஸ். டி. காசிராஜன் ஐ. ஏ. எஸ்.,
செயலாளர். தமிழ்வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத்துறை, சென்னை.

,, சிலம்பொலி சு. செல்லப்பன், எம்.ஏ., பி.டி.,பி.எல்., பிஎச் டி.,
இயக்குநர். தமிழ்வளர்ச்சித்துறை, சென்னை.

,, முனைவர்சி. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
தமிழ் மொழித்துறைத் தலைவர்,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

,, முனைவர் தமிழண்ணல், எம். ஏ., பி எச்.டி.,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

,, முனைவர் மு. கோவிந்தராஜன்
இயக்குநர் தமிழ்நாடு கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும்
பயிற்சி நிறுவனம் சென்னை.

,, முனைவர் சோ. ந. கந்தசாமி, எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி.எச்.டி
இலக்கியத்துறைத் தலைவர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.

,, முனைவர். மா. இராமலிங்கம்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்

,, தமிழ்த்தொண்டர். கோ. முத்துப்பிள்ளை, B.A.,
சென்னை.

,, முனைவர். ஈரோடு தமிழன்பன்,
தமிழ்முதுகலைத்துறை, புதுக்கல்லூரி, சென்னை.

,, பேராசிரியர் பி. விருத்தாசலம், எம். ஏ.,
முதல்வர். தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார்
கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.

,, புலவர். செ. இராசு எம். ஏ.,
இணைப்பேராசிரியர், கல்வெட்டுத்துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்.

புலவர் ஆ. பாலன், எம்.ஏ., ஏ.எம்.ஏ., எம். ஃபில்.,
துணைமுதல்வர். த. உ. கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.

,, புலவர் மீனா. இராமதாசு, எம். ஏ.,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், உமாமகேசுவரா மேனிலைப்பள்ளி.

,, பா. மதிவாணன், எம். ஏ., எம். ஃபில்.,
துணைப் பேராசிரியர், த. உ. கரந்தைக் கலைக் கல்லூரி.

நெறியின் நீங்கிய தீர்ப்புகள்
சிலப்பதிகாரம், இரட்சணிய சரிதம் - ஒப்புநோக்கு

முனைவர் தா. ஈசுவரபிள்ளை
விரிவுரையாளர்,
இலக்கியத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

இளங்கோவடிகளின் இன்றமிழ்க் காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரத்தின் காப்பிய நாயகனாகிய கோவலனுக்குப் பாண்டிய மன்னனால் வழங்கப் பெற்ற தீர்ப்பை விளக்கும் பகுதியையும், கிருட்டினபிள்ளை அவர்களின் காப்பியமாம் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் ஒரு படலமாகிய இரட்சணிய சரிதத்தின் காப்பிய நாயகனாகிய இயேசு பெருமானுக்குப் பொந்தியு பிலாத்து என்ற ஆளுநரால் வழங்கப்பெற்ற தீர்ப்பை விளக்கும் பகுதியையும் நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் ஒப்புநோக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நிகழ்ச்சி இடம் பெறும் சூழல்கள் :

இளங்கோவடிகள் முப்பெரும் கருத்துக்களை விளக்குவதற்காக இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் "ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்" என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் கோவலன் கொலையுண்ணும் நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகின்றது. மாசாத்துவான் என்ற பெருங்குடி வணிகரின் மகனாகிய கோவலன், கண்ணகியை மணம்புரிந்து இன்பமாக இல்லறம் நடத்தி வருகின்றான். ஒருநாள் மாதவி என்ற கணிகையின் ஆடலில் மயங்கிப் பின்பு கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவியுடன் பொழுதைக் கழிக்கின்றான். சில காலம் சென்ற பின்னர் மாதவியிடம் ஊடல் கொண்டு மீண்டும் கண்ணகியை அடைந்து தன் தவறுக்கு வருந்துகின்றான். கண்ணகி தன் காற் சிலம்புகளில் ஒன்றைக் கழற்றிக் கொடுக்க, அதனை விற்றுவரக் கண்ணகியுடன் மதுரை செல்கிறான். மதுரையை அடைந்து மாதரி என்ற இடைக்குல மடந்தையிடம் கண்ணகியை அடைக்கலம் கொடுத்துச் சிலம்பை விற்றுவர நகருக்குள் செல்கிறான். அப்போது வழியில் பொற்கொல்லன் ஒருவனைக் கண்டு சிலம்பை விலையிடுமாறு வேண்டுகிறான். பொற்கொல்லன் மன்னனின் தேவியினுடைய சிலம்பைத் திருடிய தன் குற்றத்தைக் கோவலன் மேல் சுமத்த

எண்ணுகிறான். மன்னனிடம் சென்று தேவியின் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் தன் குடிலில் இருப்பதாகக் கூறுகிறான். தேவியிடம் ஊடல்கொண்டு அவ்வூடலை நீக்கும் உள்ளத்துடன் சென்ற மன்னன் பொற்கொல்லன் கூறியதைக் கேட்டதும் ஆராயாது "கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க" என ஆணையிடுகிறான். பொற்கொல்லன் காவலருடன் சென்று கோவலனைக் காட்டக் கோவலன் கொலை செய்யப் பெறுகின்றான்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் உயிர்களுக்கு இவ்வுலகக் கட்டுக்களிலிருந்து விடுதலை பெறுதற்குரிய அறிவுரைகளைக் கூறிக் கொண்டிருந்த இயேசு பெருமானைக் கொலை செய்ய யூத மதத் தலைவர்கள் எண்ணுகின்றனர். யூதாசு என்ற தீயோன் ஒருவன் அவர்களிடம் 30 வெள்ளிக்காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு இயேசு பெருமானைக் காட்டிக் கொடுக்க முனைகின்றான். இயேசு தன் சீடர்களுடன் பாஸ்கா விருந்தை முடித்துக்கொண்டு எருசலேம் வருகின்றார். அச்சமயம் யூதாசு மதத்தலைவர்களிடம் இயேசு பெருமானைக் கொலை செய்யத்தக்க தருணம் என அறிவித்துக் காவலருடன் வருகின்றான். இயேசு பெருமானைச் சொல்லத் தகாத சொற்களால் கடிந்தும், கட்டி வழிநெடுக இழுத்துக் கொண்டும், காய்ப்பாசு என்ற கொடியவனிடம் அழைத்துச் செல்கின்றனர். பின்னர் ஆளுநராகிய பொந்தியு பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் சென்று இயேசு பெருமான் எந்த ஒரு மன்னனுக்கும் வரி கொடுப்பது தகாது என மக்களை எழுச்சிபெறச் செய்து கலகம் விளைவித்ததாகப் பொய்க் குற்றச்சாட்டைக் கூறினர். பிலாத்து இயேசு பெருமானிடம் விசாரித்துவிட்டு அவர்மீது குற்றம் இன்மையைக் கண்டு கொலைத் தண்டனை வழங்க மறுத்தான். பின்னர் இயேசு கலிலேயன் ஆகையால் அந்நாட்டு அதிபதி இங்குள்ளதால அவரிடம் சென்று முறையிடுமாறு கூறினான். அதன்படி இயேசுவை ஏரோதுவிடம் அழைத்துச் சென்று பொய்க்குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்தினர் ஏரோது நன்கு விசாரித்து இவன்மீது குற்றமில்லை; எனவே இவனை மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்றான். பிலாத்து இயேசு குற்றமற்றவர் என்பதை உணர்ந்தும் யூதர்களின் வற்புறுத்தலினால் கொலைத் தீர்ப்பு வழங்கினான். அதன்படி இயேசு பெருமான் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

கோவலன் - இயேசு பெருமான்

குற்றம் சாட்டப்பெற்ற கோவலனும், இயேசு பெருமானும் உண்மையில் அக்குற்றத்தைச் செய்யாத தூய மனத்தவர்

களாகவே காணப்பெறுகின்றனர். சிலப்பதிகாரம் முழுவதும் பார்க்கும்போது கோவலன் மாதவியின் அழகில் மயங்கி, நடனத்தில் மனத்தைப் பறிகொடுத்துக் கண்ணகியைப் பிரிந்த செயல் மட்டுமே அவன் குண நலன்களுக்கு ஊறுவிளைவிப்பதாக உள்ளது. கோவலன் கொலையுண்ணப்பெறும் நிகழ்ச்சிக்குச் சற்று முன்னர் தான் மாடல மறையவன் கோவலனின் பண்புகளைப் புகழ்வதாக இளங்கோவடிகள் காட்டுகின்றார். ஒரு சமயம் தனக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளான மணிமேகலையின் பெயர் சூட்டுவிழாவின் போது கோவலன் செம்பொன்னை வாரி வாரி வழங்கினான். அவனிடம் தானம் பெறவந்த அந்தணன் ஒருவனை யானை தன் துதிக் கையால் பற்ற, கோவலன் விரைந்து சென்று அவ்வந்தணனை யானையிடமிருந்து காப்பாற்றினான். இன்னொரு சமயம் ஒரு பெண் கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற குற்றத்திற்காக அவள் கணவன் அவள்மீது வெறுப்புற்று, வடமொழி வாசகம் எழுதிய ஏட்டைக் கையில் கொடுத்து இதை யாராவது வாங்கிப் படித்துப் பொருள்தந்தால்தான் உன்பாவம் தீங்கும் என்றான். அவள் வழிநெடுக இதைக் கூறிக்கொண்டே வருந்திச் செல்ல, கோவலன் அவளை அழைத்து அவள் உற்ற துன்பத்தை வினவி, கைப்பொருள் கொடுத்து, அவள் துயர்நீக்கி, கணவனுடன் கூட்டிவைத்தான். இன்னொருசமயம் பொய்ச்சாட்சி சொன்ன ஒருவனைப் பூதம் ஒன்று பிடித்துச் செல்ல அவன் உறவினர்கள் வருந்தினர். இதைக்கண்ட கோவலன் அப்பூதத்திடம் சென்று என்னுயிர் கொண்டு இவனுயிர் தாவென வேண்டினான். பூதம் மறுத்துப்பொய்ச்சாட்சி சொன்னவனைக் கொன்றுவிட்டது. அவன் பிரிவால் வருந்திய அவன் குடும்பத்தினருக்கு ஏராளமான பொருள் கொடுத்து உதவினான். இத்தகைய கருணை மறவனாகவும், இல்லோர்ச் செம்மலாகவும் செல்லாச் செல்வனாகவும் கோவலனை இளங்கோவடிகள் காட்டுகின்றார்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் இயேசு பெருமான் இறை அவதாரமாகவே காட்டப்பெறுகின்றார். ஒப்பில்லாத நித்திய ஜீவன், சத்திய மாட்சிமை தாங்கியவர், ஞானம் நிறைந்தவர், வேதத்தின் விழுப்பொருள், தூய்ய பரிசுத்த திருத்துவத்தில் ஒன்றாகிய தனிச்சுடர், அழிவற்ற இவ்வுலகை உண்டுபண்ணும் மெய்வழி, மன்னுயிரைக் காக்கத் தன்னுயிரை ஈந்திடும் தெய்வ நாயகர், உயிர்களிடத்து மன்னித்தேன் என்ற சொல்லாகிய மருந்தைச் சொல்லும் சொல் வல்லாளர், திருமறையின் முதல்வன், குற்றமற்ற புண்ணிய புருடோத்தமர், நினைப்பார் நினைப்பவற்றை அறியும் எம்பிரான்,

வானவர்க்கு அரசன், பாவக்கட்டு அணுகாத பராபரனது மைந்தர், உலகைப் பரிபாலனம் செய்யும் பரமர், உலகோர் பாவத்தைச் சுமந்தவர், கடவுளிடமிருந்து தோன்றியவர், அருளற்றவனின் ஆன்மப்பசியை நீக்கும் அருமருந்து, ஊழிக்கு நாயகன், நீதியின் சூரியன் உலக இரட்சகன், ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத முது மூலத்து ஒருபொருள் தனக்கெனத் தோற்றமும், அழிவும் இல்லாதவர், அகில கோடிகளையும் உள் நின்று ஆட்டுவிக்கும் விந்தையுடையவர், முடிவில்லாத மூத்தரின் ஆன்ம நோய் தீர்க்கும் சஞ்சீவி, என்றெல்லாம் பல நிலைகளில் ஆசிரியர் இயேசுநாதரின் போற்றற்கரிய பெருமை களைப் போற்றி மகிழ்கின்றார். இவண் சுட்டப்பெறும் இரு காப்பிய நாயகர்களுமே பண்பில் தலை சிறந்தவர்களாயினும் கோவலன் மனிதன் என்ற நிலையில் சில பலவீனங்கள் உடையவ னாகவும், இயேசுநாதர் இறை அவதாரம் என்ற நிலையில் நிறைப் பண்பு உடையவராகவும் காட்டப்பெறுகின்றனர். பின்னால் கூறப்பெறும் குற்றச் சாட்டிற்கு இலக்காகும் தன்மையர் அல்லர் எனப் படிப்போர் உள்ளத்தில் பதியும் வண்ணம் இருவரின் உயர் குண நலன்களும் காட்டப்பெறு கின்றன.

கொலையுறுதற்குக் காரணமானவர்கள்

சிலப்பில் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையில் பணி யாற்றிய பொற்கொல்லன் தேவியின் சிலம்பைத் திருடி அக்குற்றத்திலிருந்து விடுபடுதற்குரிய வழிகளை நாடியிருந்தான். அவ்வமயம் கோவலன் அவனைக்கண்டு தன் சிலம்பை விலையிடுதற்கு உன்னால் இயலுமா என வினவப் பொற்கொல்லன் சிலம்பைக் காட்டுமாறு வேண்டுகின்றான். கோவலன் சிலம்பைக் காட்டியதும், அச் சிலம்பைக் கண்ட பொற்கொல்லன் அது தேவியின் சிலம்பை ஒத்துள்ளமையை உணர்ந்து தன் குற்றத்தைக் கோவலன் மீது சுமத்த எண்ணினான் எனவே, கோவலனிடம் இச்சிலம்பு மன்னனின் தேவிக்கே ஏற்புடையது ஆகும். எனவே, நான் அரண்மனைக்குச் சென்று வருவது வரையிலும் இங்கு என் சிறுகுடிலில் இருப்பாயாக எனக் கூறிச்செல்கிறான். மன்னனிடம் சென்று தேவியின் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் என் சிறுகுடிலில் உள்ளான் என்று கூற ஊடல் நீக்கும் மயங்கிய உள்ளத்துடன் சென்ற மன்னன் கொலை செய்ய ஆணையிடுகின்றான். அதன்படி காவலரை அழைத்துவந்து கோவலனைக் காட்டவே அவர்கள் இவன் கொலைப்படு மகனல்லன் எனக் கூறினர். அவர்கள் நம்பும்

வண்ணம் பொய்க்கதைகளைப் புனைந்துரைத்துக் கொலை செய்யத் துணை நின்றான். இக்காரணம் பற்றியே இளங்கோவடிகள் பொற்கொல்லனைக் கருந்தொழில் கொல்லன், பொய்த்தொழில் கொல்லன், பொய்வினைக் கொல்லன, கூற்றத் தூதன், குறுமகன் என்றெல்லாம் இகழ்ந்து உரைக்கின்றமையை நாம் உணரலாம்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் இயேசு கொலை செய்யப்பெறுதற்கு முதல் காரணமாய் அமைபவர்கள் யூத மதத்தலைவர்களாக உள்ளனர். ஆசிரியர் மதத் தலைவர்களாகிய தீயோர் தம் வஞ்சக நெஞ்சுக்குள் பிசாசின் கொடிய மதி உட்புகுந்து தம்மைத் தஞ்சம் என அடைந்தவர்களின் பாவத்தை நீக்கும் மருந்தாகிய மன்னித்தேன் என்ற சொல்லைச் சொல்லவல்ல இயேசு பெருமானைக் கொலை செய்ய எண்ணியமையைக் காட்டுகின்றார்.

அடுத்து, கொலைக்குக் காரணமாக அமைந்தவன் யூதாசு இவன் இயேசுவைக் கொலை செய்வதற்குரிய தக்க சமயத்தை அறிவிப்பதாகக் கூறி முப்பது வெள்ளிக் காசுகளைப் பெறுகின்றான். இயேசு பாஸ்கா விருந்தை முடித்து எருசலேம் சென்று, தனியாகச் செபித்துவிட்டுச் சீடர்களுடன் புறப்படுகின்றார். இதை அறிந்து யூதாசு மதத்தலைவர்களிடம் தக்க சமயம் இதுவே எனக் கூறிக் காவலனை அழைத்து வருகின்றான். இயேசு இருக்குமிடத்தை அடைந்து இயேசுவை அடையாளம் காட்டுதற்காக முத்தமிடுகின்றான். காவலர்கள் இயேசுவை அடையாளம் கண்டு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

அடுத்து இயேசுவிடம் கொடுமையாக நடந்தவனாகக் காயப்பாசு காட்டப்பெறுகின்றான். இவனை ஆசிரியர் துட்டன் வாய்ப்பேச்சில் வல்லவன், துர்ஜனத்தலைவன் என இகழ்ந்துரைக்கின்றார். இவன் இயேசு பெருமானை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர் கன்னத்தில் அடித்து விடுகிறான். தேவ தூஷணங்கள் கூறியதாகக் குற்றம் சாட்டி இயேசுவிற்கு அளிக்க வேண்டிய தண்டனை யாது எனக் கேட்க யூதர்கள் இவன் உயிரை இப்போதே போக்க வேண்டும் எனக் கூறி கூக்குரலிடுகின்றனர். இவ்வாறு சிலம்பில் பொற்கொல்லன் கோவலன் இறப்பிற்குக் காரணமாக அமைய, இரட்சணிய சரிதத்தில் யூத மதத் தலைவர்களும், யூதர்களும், யூதாசும், காய்ப்பாசுவும் காரணமாக அமைகின்றனர். ஆயினும், இயேசு பெருமானைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசு பின்னர் மனம்

வருந்தித் தான் பெற்ற முப்பது வெள்ளிக் காசுகளை எறிந்து விட்டுத் தூக்கில் நான்று இறப்பது சுட்டத்தக்கது ஆகும்,

தீர்ப்பளித்தோர்

சிலம்பில் பொற்கொல்லன் பேச்சைக் கேட்டு, பாண்டிய மன்னன் 'கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க' என ஆணையிடுகின்றான். சிலம்பில் இம்மன்னன் செங்கோல் தவறாத சிறந்த மன்னனாகவே காட்டப் பெறுகின்றான். உண்மையை உணர்ந்ததும் யானோ அரசன், யானே கள்வன் எனக் கூறியும், மன்பதை காக்கும் தென்புலக்காவல் என்னோடு பிழைத்தது என மறுகியும் உயிரை விடுகின்றான். இத்தகைய சிறப்புடைய மன்னன்தான் ஊடல் தீர்க்கும் மயக்கத்தில் ஆராயாது, நிலை பிறழ்ந்து ஆணையிட்டு விட்டான். இதனால்தான் கண்ணகியே பின்னர் ஒருகால் தென்னவன் தீதிலன் என உணர்ந்ததுடன் தன்னை அவன் மகள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றாள்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் இயேசுவை அடித்து இழுத்துக் கொண்டு யூதர்கள் ஆளுநராகிய பொந்தியு பிலாத்துவிடம் அழைத்து வருகின்றனர். இயேசு பெருமானின் மீது பொய்க் குற்றசாட்டுகளைச் சுமத்தியும், பொய்யான சாட்சிகளை உருவாக்கியும் மரண தண்டனை வழங்க வேண்டுகின்றனர். ஆனால் பிலாத்து இயேசுவை நன்கு விசாரித்து யூதர்கள் கூறியவை பொய் என உணர்ந்து தண்டனை வழங்க மறுக்கிறான். அவருக்குத் தண்டனை வழங்க மனசாட்சி உறுத்தியதும், இவன் கலிலேயனாகையால் அந்நாட்டு அதிபதியாகிய ஏரோதுவிடம் சென்று கூற வேண்டுகிறான். ஏரோதும் நன்கு விசாரித்து இயேசு குற்றமற்றவர் என்பதை உணர்ந்து மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பிவிடுகிறான். பின்னரும் இயேசுவை விசாரித்த பிலாத்து அவர் குற்றமற்றவரே என நன்கு உணர்ந்து தண்டனையை அளிக்க மறுக்கிறான். இறுதியில் யூதர்களின் வலியுறுத்தலினால் தீர்ப்பு வழங்குகிறான் இவன். பாண்டிய மன்னன் ஆராயாது, ஊடல் மயக்கத்தில் தீர்ப்பு வழங்க, பிலாத்துவோ நன்கு ஆராய்ந்து, இயேசு குற்றமற்றவர் என்பதை உணர்ந்து இறுதியில் மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்ற பழமொழிக்கிணங்க மனசாட்சிக்கெதிராகத் தீர்ப்பு வழங்குகிறான். மேலும் யூதர்களே இயேசுவைக் கொல்வதால் வரும் பழி எங்களைத் தலைமுறையாகப் பற்றட்டும் என்கின்றனர். இக்காரணம் பற்றியே பிலாத்து உங்கள் சொல்லைக்கேட்டு இவனுக்குத் தண்டனை வழங்கினேன்; அந்தப்பழி என்னைச்

சார்ந்ததன்று என்று சொல்லிக் குடத்து நீரால் கைகளைக் கழுவுகின்றான்.

கொலை செய்ய வலியுறுத்தல்

பாண்டிய மன்னன் கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க என ஆணையிட்டதும் பொற்கொல்லன் காவலனை அழைத்துக் கோவலன் இருப்பிடத்திற்கு வந்து அடையாளம் காட்டுகின்றான். உடன் வந்த காவலர்கள் இவன் கொலைப்படு மகனல்லன் எனக் கூறுகின்றனர். அதைக்கேட்ட பொற்கொல்லன் அவர்கள் நம்பும் வகையில் களவு நூல் கூறும் கள்வர் இலக்கணம், கள்வர் தன்மைகள், அவர்கள் களவாடும் முறைகள் என்பனவற்றை விவரித்துக் கூறி அவர்கள் நம்பும் வண்ணம் வலியுறுத்துகின்றான். உடன், அருகில் நின்ற இன்னொரு காவலனும் தான் அறிந்த ஒரு செய்தியை உண்மை என நம்பும் வண்ணம் கூறுகின்றான். அப்போது கல்லாக் களிமகன் ஒருவன் கோவலனை வாளால் வெட்டினான்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் பிலாத்து இயேசுநாதர் குற்றமற்றவர் எனப் பலமுறை கூறியபோதிலும் யூதர்கள் அதனால்வரும் பாவங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் எனக் கூறிக் கொலைத் தண்டனை வழங்குமாறு வற்புறுத்துகின்றனர். சிலம்பில் தண்டனை வழங்கப் பெற்ற பின் கோவலனைக் கொலை செய்யப் பொற்கொல்லன் வலியுறுத்துகிறான். இரட்சணிய சரிதத்தில் கொலைத் தண்டனை வழங்கப் பிலாத்துவை யூதர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

கனா நிலையுரைத்தல்

சிலம்பில் பாண்டிய மன்னன் கோவலனைக் கொல்ல ஆணையிட்ட பின்னர் பாண்டிய மாதேவி தன் தோழியரிடம் தான் கண்ட கனவினைக் கூறித் தீங்கு நிகழப்போவதாக அஞ்சுகின்றாள். மன்னனின் குடையுடன் கோல் விழவும் விண்மீன்கள் உருகி விழவும், இரவில் வானவில் தோன்றவும், எண்திசைகளும் நடுங்கவும் கனவு கண்டதாகவும் இதனால் தீங்கு வரப் போவதாக உணர்வதாகவும் பாண்டிய மாதேவி கூறுகின்றாள்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் பிலாத்து இயேசுபெருமானை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் மனைவி தான் ஒரு தீய கனவு கண்டதாகவும் அதனால் தீமை வரும் என அஞ்சியதாகவும் கூறி, இயேசு பெருமானை விடுதலை செய்யுமாறு தன்

கணவனிடம் தூதன் ஒருவனை அனுப்புகின்றான். சிலம்பில் கோவலன் கொலையுண்டபின் கனவு நிகழ்ந்ததாகக் காட்டப் பெற, இரட்சணிய சரிதத்தில் தீர்ப்பு வழங்குமுன்பு கனவு நிகழ்ந்ததாகக் காட்டப் பெறுகின்றது.

கொலையுண்ணப்பெறுவோர் உணர்தல்

சிலம்பில் கோவலன் தன்னைப் புகழ்ந்து கூறிய மாடல மறையவனிடம் தான் ஒரு கனா கண்டதாகவும், அதனால் தீங்கு நிகழும் என அஞ்சுவதாகவும் கூறுகின்றான். மதுரை நகரில் தான் உடுத்த ஆடை பிறரால் கவரப்பட்டுப் பன்றியின் மேல் ஏறிச் செலுத்தவும், கண்ணகியுடன் பற்றறுத்தோர் பெறும் பேற்றை அடைந்ததாகவும், மணிமேகலையை மாதவி பௌத்தத் துறவியாக்கியதாகவும் கனவு கண்டதாகக் கோவலன் கூறுகிறான் சிலம்பு விற்கப் புறப்பட்ட சமயம் இமிலேறு எதிர் வந்ததை இழுக்கென அறியாமல் சென்றான் என ஆசிரியர் தம் கூற்றாகவும் கூறுகின்றார்.

இயேசு பெருமானும் தன் தெய்வத் திருவருளால் தான் சீடர்களில் ஒருவனாலேயே காட்டிக் கொடுக்கப் பெறுவதாகக் கூறுகின்றார். சீடர்கள் யாரெனக் கேட்க யூதாசிடம் அப்பத்தைக் கொடுத்து மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். எருசலேமில் ஜெபத்தை முடித்துவிட்டு வந்த இயேசு சீடர்களைப் பார்த்துக் கொடியோர் வருவர்: இங்கிருந்து சென்றுவிடுவோம் என்கின்றார். அவ்வமயம் யூதாசு காவலர்களுடன் வருகின்றான் கோவலனும், இயேசுபெருமானும் தமக்கு வரும் தீங்கை முன்னரே உணர்ந்தவர்களாகக் காட்டப்பெறுகின்றனர். ஆனால் கோவலனுக்கு வரும் தீங்கு என்னவென்று தெரியாத நிலையில், இயேசு பெருமானுக்கோ தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்பெறுவோம் என அறிந்தநிலை காண்டற்குரியது.

கொலையுண்ணப் பெற்றமைக்குக் காரணம்

கோவலன் சிலம்பைத் திருடியதாகக் குற்றம் சாட்டப்படல், இயேசு பிரான் மக்களிடையே அரசுக்கு எதிராக உபதேசித்தல் என்ற காரணங்கள் வெளிப்படையாகக் காட்டப்பெறினும் அடிப்படைக்காரணம் உள்ளமையும் இவ்விரு நூல்களிலும் காட்டப்பெறுகின்றது. கோவலன் கொலையுண்ணப் பெற்றதற்கு ஊழ்வினையே காரணம் என இளங்கோவடிகள் காட்டுகின்றார். இதனால்தான் இளங்கோவடிகள் 'ஊழ்வினை சென்று

முதிர்பட்டிருந்த கோவலன், கோவலன் பண்டை ஊழ்வினை உருத்தென், என்ற சொற்றொடர்களை ஆளுகின்றார்.

இரட்சணிய சரிதத்தில் பாவத்தின் கூலி பயங்கரமான நித்திய மரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் கடவுள் கொடுத்த பத்துக் கட்டளைகளை விட்டுவிட்டது என்ற தெய்வ கோபத்தின் மிகுதியால் கூடிய கடுமையான திரண்ட சாபங்கள் எம்பெருமான் தலையில் விழுந்தன எனக் கூறப்பெறுகின்றது.

உயிர்த்தெழுதல்

கோவலன் கொலையுண்ட நிகழ்ச்சியைக் கண்ணகி அறிந்து ஆற்றொணாத் துயரம் அடைந்தாள். காய் கதிர்ச் செல்வனைப் பார்த்துத் தன் கணவன் கள்வனா என வினவ, அவன் கள்வனல்லன் எனப் பதில் கூறினான், பொங்கி எழுந்த கண்ணகி தன் கணவனைக் கண்டு அவன் வாயிலிருந்து வருகின்ற சொற்களைக் கேட்பேன் எனச் சூளுரைத்துக் கணவன் வெட்டுண்டு கிடந்த இடத்தை அடைந்தாள். பலவாறு ஏங்கிப் புலம்பினாள் கணவனின் மார்பைத் தழுவி அழுதாள். அப்போது கோவலன் உயிர் பெற்று எழுந்து கண்ணகியின் கண்ணீரைத் துடைத்து ‘இருந்தைக்க’ எனச்கூறி மீண்டும் விழுந்தான் என்று இளங்கோவடிகளால் காட்டப்பெறுகின்றது.

இயேசுபெருமான் சிலுவையிலறையப்பட்டதும் சீடர்களும் மக்களும் பலவாறு துன்புற்றுப் புலம்பினர். இயேசுபிரான் சிலுவையிலறையப்பட்டு அடக்கம் செய்யப் பெற்ற மூன்றாம்நாள் அனைவரின் துன்பம் நீங்கவும், உள்ளம் மகிழவும் உயிர்த்தெழுந்து, தன் சீடர்களுக்கு அறிவுரையும் ஆசியும் வழங்கியதாக இரட்சணிய சரிதத்தில் கூறப்பெறுகின்றது.

முற்கூறினவற்றால் சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கொலையுண்ணப் பெற்ற செய்திகளை விளக்கும் பகுதிகளும், இரட்சணிய சரிதத்தில் இயேசுபிரான் சிலுவையிலறையப்பட்ட செய்திகளை விளக்கும் பகுதிகளும் நிகழ்ச்சிப் போக்கில் பெரும்பான்மை ஒத்தும் சிறுபான்மை வேறுபட்டும் அமைகின்றமை புலனாகின்றது. இரு நூல்களிலும் தவறு செய்யாதவர்கள் மேல் பிறர் வலியுறுத்தலினால் முறை தவறித் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டமையும் தெரிகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந. மு. (உ.ஆ) சிலப்பதிகாரம் (1968)
2. சி. வி. சவரிமுத்து, (உ. ஆ) இரட்சணிய சரிதம் (1981)

டாக்டர் ஏ. ஆதித்தன்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

நாமம் போடுதல், கோவிந்தா நாமம் என்பன வைணவச் சார்பான சொற்கள். இவை இக்காலத்தில் ஏமாற்றுதல் என்னும் பொருளில் பயன்பட்டு வருகின்றன மொட்டை அடித்தல் என்பது இறைவனுக்குத் தலைமயிரை நேர்த்திக்கடனாக அளிப்பது என்ற பொருளிலிருந்து பிறரை ஏமாற்றுதல் என்னும் பொருளைப் பெற்றுள்ளது, பண்டாரம் என்னும் சொல் ஆலயப் பொருட்களைப் பாதுகாப்பவர் என்னும் பொருளிலிருந்து பிச்சையெடுத்துத் திரிபவர் என்னும் பொருளுக்கு மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

பரதேசி என்பது பிறநாட்டைச் சார்ந்தவன் என்பதனைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது. காலப்போக்கில் பிச்சையெடுத்துக் கொள்கையற்றுத் திரியும் பிச்சைக்காரன் என்ற பொருளில், கையாளப்படுகின்றது. இதனைப் போன்றே காதுகுத்துதல், காதில் பூ வைத்தல், பிரகஸ்பதி, காக்கா பிடித்தல், குடை பிடித்தல், சோப்புப் போடுதல், அன்பளிப்பு, சிறுக்கி, காந்திக் கணக்கு, சூழ்ச்சி போன்றவை தம் இயல்பான பொருளை இழந்து இழிபொருளை உணர்த்தப் பயன்படலாயின.

ஈண்டுக் குறிப்பிடப்பெற்ற அனைத்துச் சொற்களின் உயர் பொருள் சுட்டிய நிலையினையும் இழிபொருள் சுட்டும் நிலையினையும் ஆராயின் இவ்விரு நிலைகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற இவற்றின் பொருண்மை நிலை வரலாறு தெற்றென விளங்கும். இழிபொருள் பெற்ற சொற்கள் குறிக்கும் மனிதர்கள் அல்லது இவை உணர்த்தும் இயல்புடைய மனிதர்களின் பண்பில் காணப்பெற்ற மாற்றமே இழிபொருள் பெறுவதற்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு அடிப்படையாக அமைவது சமூக நிலை மாற்றமே.

பெரும்பாலும் சமயம், அரசியல் சார்பான சொற்களே காலப்போக்கில் இழிபொருளைப் பெற்றுள்ளன. இந்திய சமூகத்தில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இவ்விரண்டும் தம் நிலையிலிருந்து மாற்றம் பெற்று, போலித்தனம் மிகுந்து காணப் பட்டமையால் இவை தொடர்பான சொற்கள் இத்தகு பொருள் மாற்றம் அடைந்துள்ளன.

இம்மாற்றங்கள் அனைத்தும் இருவேறு சொற்களில் பொருள் களுக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை காரணமாக அமைந்தவை

எனலாம். இப்பொருள் மாற்றத்தினைக் கீழ்க்காணும் வரை படத்தின் வாயிலாக விளக்கலாம்.

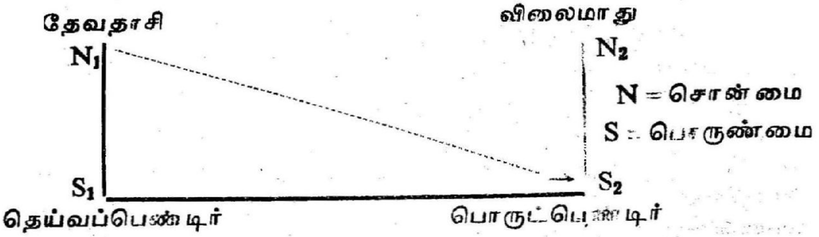

ஈண்டுத் தெய்வப்பெண்டிர்க்கும், பொருட்பெண்டிர்க்கு மிடையே பண்பு நிலையில் காணப்பெறும் ஒற்றுமை காரணமாக, தேவதாசி என்னும் சொல் விலைமாது என்னும் சொல்லின் பொருளைக் குறிக்கப் பயன்படலாயிற்று.

உயர்ந்த பொருளிலிருந்து இழிபொருளைப் பெற்ற சொற்கள் பெரும்பாலும் ஆகுபெயர் (Metonymy) நிலையில்தான் அமைந்துள்ளன. இருவேறு சொற்களுக்கிடையே காணப்பெறும் பொருளின் ஒற்றுமையே (Similarity between senses) இத்தகைய மாற்றத்திற்குக் (Name trarsfer) காரணமாக அமைகின்றது

பொருள் தொடர்பில்லா இரு சொற்களின் பொருள் ஒற்றுமைக்கு அடிப்படையாக அமைவது சமுதாய நிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களே.

உடனுதவிய நூற்கள்

Athithan. A., — 1979 The Treatment of Semantics in Tolkappiyam, Inter - Collegiate Seminar, Madurai Kamaraj University, Madurai

Chase. S, — 1955 The Power of Words, London.

Ullmann. S., — 1959 The Principles of Semantics Oxford.

Ullmann. S., — 1977 Semantics-An Introduction to the Science of Meaning - Oxford.

பகத்சிங்கும் இந்திய அரசியலும்

நூல் அறிமுகம்

டாக்டர். நா. ஆறுமுகம்,
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்,
புதுவைப் பல்கலைக் கழகம், புதுவை.

ஆர்னால்டின் ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட பின் ஐரோப்பாவின் மலைக்காட்சிகள் மேலும் அழகு பெற்றுத் திகழுகின்றன. ஆழமும் விவேகமும் வேகமும் கொண்ட இந்த நூலைப் படித்தபின் இந்தியாவின் புரட்சி வரலாறு மேலும் தெளிவுபெற்றுத் தெரிகிறது.

ஒரு ரசிகனின் மனோபாவத்தோடும், ஒரு பக்தனின் நம்பிக்கையோடும் புனையப்பட்ட வரலாறுகள் நம் முன்னே குவிந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இதோ ஓர் ஆராய்ச்சி யாளனின் சிரத்தையோடும் நேர்மையோடும் எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூல்

இது பகத்சிங்கின் வரலாறு மாத்திரமல்ல, இந்தியப் புரட்சியின் வரலாறும், புரட்சிக்கும் மக்களுக்கும் எதிரான துரோகத்தின் வரலாறுமாகும்.

"உயரே உயரேயிருந்து பாய்ந்து வந்து மாடமாளிகைகளை எரித்து, குடிசைகளை ஒளிமயமாக்கும் எரி நட்சத்திரங்களைப் போன்ற சொற்கள்! என் உள்ளம், உடல், உதிரம் எங்கும் இசை, புயல், வாள், தீப்பிழம்பு !!" என்று இந்நூலின் அருமையும் ஆற்றலும் குறித்துக் கவிஞர் இளவேனில் தம் முன்னுரையில் கூறுகிறார்!

"சுதந்திரம் என்பது வெறும் சாதனம்தான்; அதுவே நம் இலட்சியமாகிவிட முடியாது." வர்க்க பேதமற்ற சமூக அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு முதலில் அரசியல் சுதந்திரம் வேண்டும் ஆயுதப் புரட்சியால்தான் அந்தச் சுதந்திரத்தைப் பெறமுடியும் என்று அறிவுறுத்திய பகத்சிங் இந்திய அரசியலில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை இந்தப் புத்தகம் எடைபோடுகிறது.

உண்மையான வரலாற்றை மறைத்துவிட்டு, ஏதோ காந்தித் தாத்தா கடைக்குப்போய் மிட்டாய் வாங்கி வந்த மாதிரி, சுதந்திரம் பெற்ற கதையை, நம் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! 'கத்தியின்றி ரத்தமின்றி நம் சுதந்திரம் பெற்றோம்' என்பது பொய். எனக்குத் தெரிந்த பொய்களிலேயே

இதுதான் மிகப்பெரிய பொய் என்று கூறும் இந்த நூலின் ஆசிரியர் இந்த நூலை எழுதி முடித்த நிமிடத்தில் தன் நெஞ்சின் எண்ணத்தைக் காட்டுகிறார். "இனிமேல் நான் எப்போது செத்தாலும், ஒரே ஒரு உருப்படியான காரியத்தையாவது செய்து முடித்த திருப்தி இருக்கும்"

'காந்தியடிகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் விடுதலைப் போர் என்னும் தம் நூலில் (பக். 157-58) திரு ம. பொ. சி. அவர்கள் "இந்தியாவில் சுமார் 35 ஆண்டு காலம் நிலைத்திருந்த பயங்கர இயக்கத்தின் வரலாறு, பல பக்கங்கள் கொண்ட பெரு நூலாக எழுதுமளவுக்கு விரிவானதாகும். பயங்கரக் கொலைகளையும் கொள்ளைகளையுமே சாதனைகளாகக் கொண்ட அந்த இயக்கத்தின் வரலாறு முழுவதையுமே இன்றைத் தலைமுறையினரோ வருங்காலத் தலைமுறையினரோ அறிந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லையாதலால் வரலாற்றாசிரியர்களால் அது புறக் கணிக்கப்பட்டுவிட்டது" என்கிறார்.

1897 இல் சாபேகர் காலம் தொடங்கி, 1932 சிட்டகாங்கில் நடைபெற்ற ஆயுதப் புரட்சிவரையில் உள்ள இடைப்பட்ட 35 ஆண்டுகளையே ம. பொ. சி குறித்துள்ளார். பகத்சிங்கின் காலமும் இதில் அடங்கும்.

பகத்சிங்கின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, பகத்சிங்கும் புரட்சிகர இயக்கங்களும் பகத்சிங்கும் காங்கிரஸ் கட்சியும், பகத்சிங்கும் பொதுவுடமை இயக்கமும், பகத்சிங்கும் தமிழகமும் என்னும் ஐந்து இயல்களில் இந்நூல் முடிகின்றது. ஆறாவது இயலாகப் பின்னிணைப்புகளும், ஏழாவது இயலாகத் துணை நூற்பட்டியலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதல் இயலில் பகத்சிங்கின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. 1907 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் லாகூர் நகருக்கு அருகில் லாயல்பூர் மாவட்டத்தில் 'பாங்கா' என்னும் கிராமத்தில் பகத்சிங் பிறந்தார்.

பிறந்த வீடும், வளர்ந்த மண்ணும், வாழ்ந்த காலமும் அவரது எதிர் காலத் தீவிரவாதப் போக்கிற்குத் தீனிபோடுவதாகவே அமைந்தன. பகத்சிங்கின் பாட்டனார் அர்ஜீன் சிங், ஒரு விடுதலைப் போராட்ட வீரர். தந்தை கிஷன் சிங்கும் அவருடைய சகோதரர்கள் அஜீத் சிங், சுவரன் சிங் ஆகியோரும் பகத் சிங் பிறந்தபோதுகூட வீட்டில் இல்லை. விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டதால், மூவரும் அப்போது பர்மாவில் மாண்டலே ஜெயிலில்

இருந்தார்கள். பகத்சிங் பிறந்த சில தினங்களில் கிஷன் சிங் ஜாமினில் விடப்பட்டு, வீட்டிற்கு வந்து தன் மகனைப் பார்த்தார். அஜீத் சிங்கோ பாஞ்சாலச் சிங்கம் லாலா லஜபதிராயுடன் அரசியலில் மிக நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருந்தார். அஜீத்சிங் விடுதலையடைந்த பின்பும் கூட சொந்த ஊருக்குத் திரும்பவில்லை. விடுதலையுணர்வை வெளிநாடுகளிலும், வலுவடையச் செய்யும் நோக்கத்தோடு மாண்டலேயிலிருந்து நேராகச் ஜெர்மனிக்குச் சென்றுவிட்டார். இன்னொரு சகோதரர் சுவரன்சிங், பகத்சிங் பிறந்த அதே 1907 ஆம் ஆண்டு சிறையிலேயே இறந்துவிட்டார். இந்தச் சூழலில் சின்ன வயதிலேயே வெள்ளையரை விரட்டவேண்டும் என்னும் உணர்வு பகத் சிங்கின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தது.

பகத்சிங்கின் தந்தை கிஷன்சிங் சமயப் பற்று உடையவர் தான். ஆனாலும் அதைக் காட்டிலும் மிகுதியான நாட்டுப்பற்று உடையவர் ஆகவே, அவர் அந்தக் கிராமத்திலேயே (நவாகோட்) இருந்த சீக்கியக் குழந்தைகளுக்கே உரிய "கால்ஸா ஹைஸ்கூல்" ஆங்கிலேயர்களுக்கு அடிபணிந்து கிடந்ததால், அதில் தன் மகனைச் சேர்க்காமல் லாகூரில் இருந்த "தயானந்தா வைதிக் ஸ்கூலில்" சேர்த்தார்.

இந்தப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான் லாகூரின் முதல் சதி வழக்கில் தூக்கில் ஏற்றப்பட்ட கர்த்தார் சிங் சாராபா பற்றி அறிந்தார். உயர்நீதி மன்றத்தில் ஏன் நீங்கள் அப்பீல் செய்யக்கூடாது" என்று கேட்கப்பட்ட போது, கர்த்தார் சிங், "எதற்காக நான் அப்பீல் செய்ய வேண்டும்? எனக்கு ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் இருக்குமானால், அவைகளையும் கூட என் நாட்டிற்குத் தியாகம் செய்யும் பெருமையே என் விருப்பம்" என்று பதில் அளித்தார். இவர்தான் பகத்சிங்கின் மானசீக வழிகாட்டி !

பகத்சிங் 12 வயதுச் சிறுவனாயிருந்தபோது 13. 4. 1919இல் நடைபெற்ற ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலைகள் அவரை எவ்வாறு பாதித்தது என்பதை அவருடைய நெருங்கிய நண்பனும், ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைகளுக்குக் காரணமானவர்களைப் பழிவாங்கியே தீரவேண்டுமென்ற வெறியோடு இங்கிலாந்து சென்று, 21 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1940 ஆம் ஆண்டில், தான் நினைத்ததை முடித்துவிட்டு சாவைத் தழுவியவனுமாகிய இணையில்லாப் பெருவீரன் உத்தம் சிங் கூறுகிறான்:

“இந்தப் படுகொலைச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டவுடன், 12 வயதினனான பகத்சிங் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் புகைவண்டியில் ஏறி, அமிர்தசரஸ் சென்று, அந்த இடத்தைப் பார்த்தான். அந்த இடத்திலேயே உயிரற்றவனைப் போல பல நிமிடங்கள் நின்றுகொண்டிருந்த அவன், அந்த மண்ணை எடுத்துத் தன் நெற்றியில் பூசிக்கொண்டதோடு, கொஞ்சம் மண்ணை, ஒரு சின்னக் கண்ணாடிப் புட்டியில் போட்டுக்கொண்டான். அவன் வீடு திரும்பியதும், அவனுக்காக வைத்திருந்த உணவையும் மாம்பழங்களையும் உண்ணுமாறு அவன் சகோதரி கூறினாள். எல்லாவற்றையும் விட, அவனுக்கு மிகப்பிடித்தமான மாம்பழங்களைக்கூட உண்ணாமல், அந்த இரவு அவன் உண்ணாவிரதமிருந்தான். உணவு உண்ணுமாறு சொன்னபோது, தன் சகோதரியைப் பக்கத்தில் அழைத்துச் சென்று, ரத்தம் கலந்த அந்தப் புனித மண்ணைக் காட்டிவிட்டு உண்ணாமலேயே இருந்துவிட்டான். அவன் குடும்பத்தினர் கூற்றுப்படி, அவன் தினந்தோறும் புத்தம்புது மலர்களை அந்த மண்ணில் வைத்து, அதன் மூலம் எழுச்சியைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வாறு அரசியலில் ஆர்வம் ஏற்பட்ட பின்பு பகத்சிங்கிற்குப் படிப்பில் நாட்டம் செல்லவில்லை. மெட்ரிகுலேஷன் தேர்விற்குப் பிறகு தேசியக் கல்லூரியில் மாணவரானார். இங்குதான் சுகதேவ் (லால்பூர்), பகவதி சரண் வோரா (ஆக்ரா), யஷ்பால் (தர்மஷாலா) ஆகியோருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இவர்களும் இறுதிவரை பகத்சிங்கைப் போலவே புரட்சிகரக் கொள்கைகளிலும் செயல்களிலும் உறுதியாக இருந்தனர். சுகதேவ் பகத்சிங்கோடு ஒன்றாகவே தூக்குமேடை ஏறியவர்.

கல்லூரியில் முதலாண்டுத் தேர்வில் வெற்றிபெற்ற பகத்சிங்கை அரசியல் முழுமையாக ஈர்த்துக்கொண்டது. வீட்டில் செய்த திருமண முயற்சியை வெறுத்துவிட்டு 1923 இல் வெளியேறினார். முழுநேர அரசியல் தொண்டராக ஆவதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் நடத்திய ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பங்குகொண்டார். பிறகு காந்தியாரின் அகிம்சைக் கொள்கையில் நம்பிக்கையிழந்தவராய், பஞ்சாபில் நிறுவப்பட்ட, வன்முறையில் நம்பிக்கைகொண்ட ‘பப்பர் அகாலி’ என்னும் ரகசியச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் சிலகாலம் இருந்திருக்கிறார்.

பிறகுதான் லாகூரில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து “நவஜவான் பாரத் சபை” என்னும் அமைப்பை உருவாக்கினார். சந்திரசேகர ஆசாத் போன்ற பல புரட்சி தோழர்களின் நட்புக் கிடைத்தது.

1926 அக்டோபரில் ராம்லீலா மைதானத்தில் நடைபெற்ற தசரா விழாவில் யாரோ ஒருவன் வீசிய வெடிகுண்டிற்காக் பகத்சிங் கைது செய்யப்பட்டார். சில வாரங்களுக்குப் பின் ரூ. 60 ஆயிரம் ஜாமினில் வெளி வந்தார் ; பிறகு நீதிமன்றத்தால் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதுதான், அவருக்கு முதல் சிறை அனுபவம் !

1928 டிசம்பரில் சிவவர்மா, ஜெயதேவ், விஜய், ஜதீந்திரநாத் ஆகியோருடன் சேர்ந்து 'இந்திய சமதர்மக் குடியரசு ராணுவம்' என்னும் அமைப்பை உருவாக்கினார்.

30—10—1928 சைமன் கமிஷனை எதிர்த்து நடைபெற்ற ஊர்வலத்தில் லாலா லஜபதிராய், மதன்மோகன் மாளவியா ஆகியோர் ஸ்காட், சாண்டர்ஸ் ஆகிய போலிஸ் அதிகாரிகளால் கடுமையாக தாக்கப்பட்டு லாலா லஜபதிராய் 17—11—28 இல் காலமானார். HSRA எடுத்த முடிவுப்படி 17—12—28 இல் சாண்டர்ஸ் சுடப்பட்டார். பகத்சிங்கும் தோழர்களும் தப்பி விட்டனர். அப்போதிலிருந்துதான் பகத்சிங்கின் தலைமறைவு வாழ்க்கை தொடங்கியது. நான்கு மாதங்களுக்குப் பின் 8—4—29 இல் சட்டசபையில் குண்டுவீசியதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இந்த இரண்டாம் லாகூர் சதி வழக்கு 10 7—29 இல் லாகூரில் தொடங்கியது. 7—10—30 இல் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் படி பகத்சிங்,ராஜகுரு,சுகதேவ் மூவருக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 23—3—31 இல் இரவு 7.35 மணிக்கு மூவரும் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

இயல் 2 : ஜாலியன்வாலாபாக்கில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைப் படுகொலை செய்த ஆங்கில அதிகாரி ஜெனரல் டயரை இந்தியமக்களில் பெரும்பாலோர் அறிவர். ஆனால், அந்தக் கொடுங் கோலனைப் பழிவாங்குவதற்காக இங்கிலாந்துக்கே சென்று 21 ஆண்டுகள் தன் வாழ்க்கையின் சுகங்களையெல்லாம் துறந்து, கொண்ட குறிக்கோள் ஒன்றையே மனதில் கொண்டு, தலைமறைவாய் வாழ்ந்து பின் 1940 ஆம் ஆண்டு நினைத்ததை முடித்தானே உத்தம்சிங் - அவனை நம் மக்கள் பலருக்குத் தெரியாது. இப்படி கொடுங்கொலர்களை அறிந்தவராகவும் தியாகிகள்ள மறந்தவராகவும் வாழும் அவமானம் நம் தலைமுறைக்கு நேர்ந்திருக்கிறது.

"அகிம்சையின் மூலமாக மட்டுமே சுதந்திரம் பெற்றோம் என்னும் பொய்யான பிரச்சாரமே மேற்காணும் இழிநிலைக்குக் காரணம் என்பதை இனியேனும் வரலாற்றாசிரியர்கள் மக்களுக்கு

உணர்த்த வேண்டும்'' என்று தொடங்கும் இரண்டாவது இயலில் பகத்சிங்கிற்கு முந்திய புரட்சிகர இயக்கங்கள் அல்லது தனி நபர்களின் சுருக்கமான வரலாறுகளைத் தருகின்றார்.

சிப்பாய்ப் புரட்சிக்குப் பின்பும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தோற்றத்திற்கு முன்பும் (1879) ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போரிட்ட மகாராஷ்டிர வீரன் வாசுதேவ் பல்வந்த் பட்கே, அவருக்குப் பிறகு பஞ்சாபைச் சேர்ந்த ஆயுதப் போருக்கான ஆயுத்தங்களில் ஈடுபட்ட சத்குரு ராம்சிங், மகாராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த மகரிஷி அன்னாசாகிப் பட்வர்த்தன், விஷ்ணுசாஸ்திரி சிப்லங்கர், சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசித் தீக்கொழுந்துகளான புனாவைச் சேர்ந்த சாபேகர் சகோதரர்கள், இந்நூற்றாண்டின் தீப்பந்தம் எனப் போற்றப்பட்ட வங்காளத்தைச் சேர்ந்த 'அனுஷிலான் சமிதி' (''இந்தியாவின் முழு சுதந்திரத்திற்குக் குறைவாக எதையும் வேண்டுவதில்லை'' என்னும் முடிவெடுத்த முதல் குழு), லண்டன் பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் மாணவனா யிருந்து லார்டு கர்ஸான் வில்லியை அவனுடைய வீட்டிலேயே அவனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோதே சுட்டுக்கொன்ற மதன்லால் திங்கரா, 21. 12. 1909 இல் நாசிக் நகரத்து நாடக மேடையில் அடக்குமுறைக்குப் பெயர்பெற்ற ஜாக்சனைச் சுட்டுக் கொன்ற 18 வயதே நிரம்பிய இளைஞன் ஆனந்த லட்சுமண் கான் காரே, ஆனந்த கான் காரேவுக்கு ஆயுதம் அனுப்பிய வழக்கில் 50 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை பெற்ற வி. டி. சாவர்க்கார், 17—6—1911 இல் ஆங்கில அதிகாரி ஆஷ் துரையைச் சுட்டுக்கொன்ற வாஞ்சிநாதன், 23—12—1912 இல் டெல்லிமாநகரில் ஊர்வலம் வந்த இந்திய வைஸ்ராய் லார்டு ஹார்டிஞ் மீது சாந்தினி சௌக் பகுதியில் குண்டு வீசிய ராஷ்பிகாரி கோஷ், கனடா நாட்டு நீதிமன்றத்தில் 1915 இல் ஹாப்சுன்சனைப் பட்டப்பகலில் சுட்டுத்தள்ளின பாஞ்சால இளஞ்சிங்கம் மேவாசிங் ஆகியோர் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

சிறையில் நேர்ந்த கொடுமைகளை எதிர்த்து 63 நாள்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்த மாவீரன் ஜதீந்திரநாத் தாஸ் 13—9—29 இல் உயிர்நீத்தார். நாடெங்கிலும் பகத்சிங்கை விடுதலைசெய்யக் கோரி கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அரசுக்குக் கருணை மனு அனுப்பிய தன் தந்தைக்குப் பகத்சிங் விடுத்த கடுமையான பதிலில் எழுதுகிறார்.

''நான் என் முதுகில் குத்தப்பட்டுள்ளதாக உணர்கிறேன். இதே காரியத்தை வேறு யாரேனும் செய்திருந்தால் அது

துரோகத்திற்குச் சற்றும் குறைவானதன்று என்றே நான் கருதியிருப்பேன்''.

அதைப் போலவே அரசுக்குக் கொடுத்த இன்னொரு மனுவும் அவருடைய தெளிவான சிந்தனையைக் காட்டுகிறது.

''நாங்கள் சாதாரணக் குற்றவாளிகள் இல்லை. ஒரு தேசத்தின் விடுதலைக்காக போர் தொடுத்த போராளிகள். ஆகவே, எங்களுக்கு எங்கள் நீதிமன்றம் வழங்கியிருக்கும் மரண தண்டனையையும் முறைப்படி வழங்குங்கள். ஆம்! குற்றவாளிகளைக் கொல்வதுபோல் தூக்கில் போடாமல், எதிரணிப்போர் வீரர்களை வீழ்த்துவதுபோல் ராணுவத்தினரை அழைத்துவந்து துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்துங்கள்'' என்று எழுதி மூவரும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

3 வது இயல் பகத்சிங்கும் காங்கிரஸ் கட்சியும்: பகத்சிங் பிறந்த காலசட்டத்தில் கோபாலகிருஷ்ண கோகலே தலைமையில் மிதவாதிகளும், பாலகங்காதர திலகரின் தலைமையில் தீவிரவாதிகளுமாய் காங்கிரஸ் கட்சி பிளவுபட்டுக் கிடந்தது.

பகத்சிங்கிற்கு இரண்டு வயது இருக்கும்போது, காங்கிரசின், தீவிரவாதத்தின் முப்பெரும் தலைவர்களான திலகர், வ. உ. சி, அரவிந்தர் ஆகியோர் ஒரே நாளில் கைது செய்யப்பட்டு அதிகபட்சத் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டது; வ. உ. சிக்கு இரண்டு ஆயுள் தண்டனைகள் - அன்றையச் சட்டப்படி 40 ஆண்டுகள் - வழங்கப்பட்டது. பர்மாவின் மாண்டலே ஜெயிலில் திலகர்! ஜெர்மன் நாட்டிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார் லாலா லஜபதிராய்! அந்தமான் சிறையில் ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் மிதவாதத்தைக் கைவிட்டு தீவிரவாதி திலகரின் அணியில் சேரத் தொடங்கினர். ஆனால், கோகலேயின் சீடர் என்று தன்னைக் கூறிக்கொண்ட காந்தியடிகள் 1915 இல் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து தாயகம் திரும்பி காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கியத் தலைவராக ஆன பிறகு, கட்சி முழுக்க முழுக்க வேறு திசையில் பயணப்பட்டது. காந்தியாரின் இடைவிடாத பிரச்சாரத்தால், வெள்ளையரை அகிம்சைப் போரின் மூலமே வெளியேற்றிவிட முடியும் என மக்கள் நம்பத் தொடங்கினர். கொந்தளித்து எழுந்துகொண்டிருந்த புரட்சி இயக்கங்களும் தனிநபர் பயங்கரவாதங்களும் தளர்ந்தன. காந்தியாரின் செல்வாக்கு ஆங்கிலேயர்களை அடக்குவதைக் காட்டிலும் புரட்சியாளர்களின் வீரியத்தைக் குறைக்கவே மிகுதியும் பயன்பட்டது. புரட்சிகர

இளைஞர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக அறிக்கை விடுவதிலும், காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் அவர்களைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்களை முன்மொழிவதிலும் காந்தியார் மிகக் கவனமாக இருந்தார். அதனால் தீவிரவாத இளைஞர்கள் இனிமேல் காங்கிரஸ் இயக்கத்தை நம்பிப் பயனில்லை என்றும் தனி நபர் பயங்கரவாதத்தை விட்டொழித்து அனைவரும் ஓரியக்கமாகச் சேர்ந்து செயல்படவேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு வந்தனர்.

புரட்சிகர இயக்கங்களின் வளர்ச்சியே 1930 ஆம் ஆண்டு ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைக் காங்கிரசுக்கு உண்டாக்கியது. ஆனால், 1932 இல் காந்தி-இர்வின் சமரச உடன்பாட்டிற்கு பிறகு போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டது.

லாலா லஜபதிராயின் மரணத்திற்குக் காரணமான போலீஸ் அதிகாரி சாண்டரீஸ் சுடப்பட்டதும், சட்டசபையில் வெடிகுண்டு வீசப்பட்டதும் காங்கிரஸ் தலைவர்களால் கடுமையாக விமர்சிக்கப் பட்டன. ஜே. என். தாசின் சாவுக்கு காரணமாயிருந்த இர்வின் பிரபுவைக் கொல்லத் திட்டமிடப்பட்டது. 1929 டிசம்பர் 23 இல் வைக்கப்பட்ட வெடிகுண்டு விபத்தில் இர்வின் உயிர்தப்பிவிட்டார்.

அந்த நேரத்தில் பகத்சிங், காந்தியாரின் புகழ் அளவுக்கு இணையாகப் புகழ்பெற்றிருந்தார் என்று குறிப்பிடுகின்றார் பட்டாபி சீதாராமையா. 'பகத்சிங்கிற்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டால் நாடு முழுவதும் கலவரம் உருவாகக்கூடும்'' என்று அரசு பயந்தது.

ஜவகர்லால் நேரு, இர்வின், இன்றைய அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஆகியோர் காந்தியார், பகத்சிங்கின் தண்டனையைக் குறைக்கப் பாடுபட்டார் என்றே கூறுகின்றனர். காந்தியார் அரசாங்கத்திற்கு எழுதியுள்ள கடிதத்திலும் இப்படி ஒரு வேண்டுகோள் இல்லவே இல்லை. காந்தியார் தண்டனையைக் குறைக்கச் சொன்னாரா என்பது ஒருபுறமிருக்க, தண்டனையை எப்போது நிறைவேற்றலாம் என்று அரசுக்கு யோசனை சொல்லியிருக்கிற விஷயம் அரசாங்கக் கோப்பில் உள்ளது.

பகத்சிங் தூக்கிலிடப்பட்ட (23—3—31) நான்காவது நாளில் 28—3—31 இல் கராச்சியில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு வல்லபாய்படேலும் காந்தியாரும் வந்தபோது இளைஞர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டினர். 'பகத்சிங்கைக் கொன்றவரே

திரும்பிப் போ' என்று முழக்கமிட்டனர். கராச்சி மாநாட்டில் புரட்சியாளர்களின் ஒவ்வொரு செயலையும் கண்டித்துத் தீர்மானங்களை முன் கொண்டுவந்தார். ஆனால், சில மாதங்களுக்குப் பிறகு பகத்சிங் முதலானோருக்குச் சிலை வைப்பதில் தனக்குச் சம்மதமில்லை என்றும் அவர்களுக்குச் சிலை வைப்பது மக்களிடம் வன்முறையில் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் என்றும் மறுத்துவிடுகிறார்.

4 வது இயல் பகத்சிங்கும் பொதுவுடமை இயக்கமும்: சோவியத் ரஷ்யாவில் லெனின் தலைமையில் நடைபெற்ற 1917 ஆண்டு அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு இந்தியாவில் சிறிது சிறிதாக பொதுவுடமைக் கருத்துக்கள் வலுப்பெற்று வரலாயின. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளும் இடதுசாரி எண்ணம் கொண்ட தலைவர்களின் எண்ணிக்கை கூட ஆரம்பித்தது. பொதுவுடைமையின் மீது ஆர்வம் கொண்ட கருத்து முதல்வாதிகளுக்கு இடையில், பொருள் முதல்வாதியாகவும் அறவே கடவுள் மத நம்பிக்கையற்றவராகவும் பகத்சிங் தோன்றினார்.

பக்குனின், லெனின், மார்க்ஸ், ட்ராட்ஸ்கி போன்றவர்களின் நூல்களைக் கற்று அலசி ஆராய்ந்தேன்... "1926 ஆம் ஆண்டு முடிவில், இத்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து காத்து நடத்திவரும் சர்வசக்தி வாய்ந்த கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்னும் கொள்கை அடியோடு ஆதாரமற்றதென உணர்ந்துகொண்டுவிட்டேன்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தூக்குமேடை ஏறுவதற்குச் சில மணி நேரங்களுக்கு முன்னால் வார்டர் பகத்சிங்கைப் பார்த்து இந்தக் கடைசி நேரத்திலாவது பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். சிரித்த முகத்தோடு அதை மறுத்த அவர், "கடைசி நேரத்தில் அப்படி செய்தால்உங்கள் கடவுளே கூட என்னை ஒரு கோழை என்று நினைத்துக் கொள்ள மாட்டாரா? இத்தனை வருடங்களும் பிரார்த்தனை ஏதுமின்றிக் கழிந்ததைப் போலவே, இந்தக் கடைசி நேரமும் அமைந்து, நான் உலகைவிட்டு போய் விடுவதுதான் சிறந்தது. அப்போதுதான், நாத்திகனாக இருந்த நான், பயத்தின் காரணமாக மனம் தடுமாறி ஆத்திகத்திற்குச் சென்றுவிட்டேன் என்று யாரும் குறை கூறமுடியாது."

பகத்சிங் ஒரு மார்க்சிஸ்டாகவே இருந்தாரெனினும் ஒரு நுட்பமான வேறுபாட்டைப் பி. டி ரணதிவே குறிப்பிடுகின்றார். "பகத்சிங், போராட்டங்களின் வர்க்கக் குணங்களைப் புரிந்து

கொண்டு, பாட்டாளிகளின் படையை உருவாக்காமல், இளைஞர்களின் படையையே நம்பினார்'' என்பதே அக்குற்றச்சாட்டு. இது ஒரு பகுதி உண்மையே! ஆயினும் விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் திரட்டவே இளைஞர்களைப் பயன்படுத்த விரும்பினார். மேலும் பகத்சிங்கிற்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் நேரிடையாக உறவு இருந்திருக்கவில்லை என்பதைத்தவிர, இருவருக்குமிடையே நெருக்கமான தோழமை உணர்வு இருந்திருக்கிறது. சிவவர்மா முதலான பகத்சிங்கின் பல தோழர்கள் பின்னாளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராகி விட்டனர்.

5 வது இயல், பகத்சிங்கும் தமிழகமும்: 1930 இல் முதன் முதலில் அறிமுகமான பகத்சிங்கின் பெயர் தமிழகத்தில் பரவியதைப் போல காந்தியார் உள்பட வட நாட்டில் பிறந்த எந்தத் தலைவரின் பெயரும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் பரவியதில்லை. 1929 இல் சட்டசபையில் குண்டுவீசியதைக் குறித்துக் கேலி பேசிய 'ஆனந்த விகடன்' பகத்சிங் தூக்கிலேற்றப் பட்ட பின்பு புகழ்ந்து எழுதியது. தமிழக மக்களுக்குப் பகத்சிங்கை ஓரளவு நல்லமுறையில் அறிமுகப்படுத்திவைத்த பெருமை பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்களுக்கு உண்டு. பகத்சிங் கொல்லப் பட்ட மறுவாரமே 'குடியரசு' இதழில் தலையங்கம் எழுதப்பட்டது.

தமிழகத்தில் எந்த நாடகம் நடந்தாலும் இறுதியில் பகத்சிங்கைப் பற்றி ஒரு பாடலாவது பாடவேண்டும் என்று மக்கள் குரல் எழுப்பினர். பகத்சிங் இறந்த பிறகு தமிழ் நாட்டிலும் நவஜவான் பாரத்சபா என்னும் பெயர் கொண்ட அமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது. 1931-32 இல் பகத்சிங்கைப் பற்றி ஏராளமான துண்டறிக்கைகளும் சிறு புத்தகங்களும் வெளிவந்தன. ஆனால், அரசு அனைத்தையும் தடைசெய்து விட்டது. 1932 ஆம் ஆண்டு தீப்பெட்டி ஒன்றின் மீது பகத்சிங் படம் ஒட்டப்பட்டு வெளிவந்திருக்கிறது.

"(Why Iam an Athert)- 'நான் நாத்திகன் - ஏன்' என்னும் பகத்சிங்கின் நூலை ப. ஜீவானந்தம் மொழிபெயர்க்க, ஈரோடு பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் சார்பில் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி (பெரியாரின் அண்ணன்) வெளியிட்டார். இந்நூலை வெளியிட்டதற்காக 22—10—1934 இல் அரசு இவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தது; நூல்களைப் பறிமுதல் செய்தது. 18—3—35 இல் இருவரும் எழுதிக்கொடுத்த மன்னிப்பு அறிக்கையின்படி விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இந்த மன்னிப்பு

அறிக்கை பகத்சிங்கிற்கோ, பெரியாருக்கோ ஜீவாவிற்கோ பெருமை தருவதாக இல்லை. சுயமரியாதை இயக்க வரலாற்றில் இது ஒரு கரும்புள்ளியாகவே உள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை!

13—9—1929 இல் இறந்துபோன ஜதீந்திரநாத்தாஸ் அவர்களைப் பற்றி 21—11—1929 இல் பெரியார் அருமையாக உரையாற்றியுள்ளார். இவ்வாறு புரட்சியாளர்களைத் தமிழக மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள பெருமை பெரியாருக்கு உள்ளது. ஆனால், அவர் அவர்களின் நர்த்திக முகத்தை மட்டுமே எடுத்துக்காட்டினார்.

ஒரு நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் தமிழகத்தில் பகத்சிங்கின் கொள்கைகள் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன.

6வது இயலான பின்னிணைப்புகளில் பகத்சிங்கைத் தூக்கிலிடுவதற்கான வாரண்ட், அவர் தந்தைக்கு எழுதின கடிதம், நண்பர்களுக்குச் சிறையிலிருந்து எழுதப்பட்ட கடிதங்கள். சிறையிலிருந்த தோழர்களுக்கு எழுதிய கடிதம், சிறையில் பகத்சிங்கின் உடல் நிலை விவரம், பகத்சிங் வழக்குத் தீர்ப்பிலிருந்து சில பகுதிகள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

7வது இயலான துணை நூற் பட்டியல் என்பதில் இந்நூல் எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட 23 தமிழ் நூல்களையும், 22 ஆங்கில நூல்களையும் தந்துள்ளார்.

(வீரன் பகத்சிங்கின் வாழ்க்கை வரலாறு கோழையையும் வீரனாக்கும்; பேடிக்கு ஆண்மையைத் தரும்; துரோகியைத் தியாகியாக்கும்; தன்னலவாதியைப் பொதுப்பணியில் ஈடுபடுத்தும்; தேசபக்தக் கனலை மூட்டும்)

நூல் பெயர்:

பகத்சிங்கும் இந்திய அரசியலும்

ஆசிரியர்:

சுப. வீரபாண்டியன்,

கனிமுத்துப் பதிப்பகம்,

727, அண்ணா சாலை, சென்னை - 6.

இஸ்லாமியத் தமிழில் 'ங்'

P. இராஜேந்திரன்,
மொழியியல் துறை,
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம்.

மனிதன் பேசத் தொடங்கிய காலக்கட்டத்தில் தன் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த சில ஒலிகளை எழுப்பினான்.[1] அவ்வொலிகள் பின்னால் ஒலிக்கோவையுற்றுச் சொற்களாகவும் வாக்கியங்களாகவும் மாறி ஒரு மொழியாகியது. இம்மொழி காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப பல மொழிகளாக மாறின. இக்காலக் கட்டத்தில் அறிஞர் பெருமக்கள் அம்மொழிகளுக்குச் சில விதிகளைச் சூத்திர வடிவில் எழுதி வகைப்படுத்தி 'இலக்கணம்' என வழங்கினர். இவர்களை மரபு இலக்கணத்தார் (Traditional grammarians) எனலாம்.

மொழி என்பது ஒரு நிலைப்புத் தன்மையற்றதன்று. காலத்தால் வளர்ச்சியும் மாற்றமும் அடையக் கூடியது. நேற்றுப் பேசியது போல் நாம் இன்று பேசவில்லை. மக்கள் இன்று நாம் பேசுவது போல் நாளை பேசார். இதனால் காலக் கண்ணோட்டத்தில் ஒலிகளும் பல மாற்றங்களை அடைவது தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகிறது.

தமிழில் வழங்கும் ஒலிகளில் கடையண்ண மூக்கொலி [ங்], ஒலியனா அல்லது ஈரிதழ் மூக்கொலி [ம்] இன் மாற்றொலியா என்பது மொழியியல் அறிஞர் பெருமக்களிடையே சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாக விளங்கி வருகிறது.

இதுபற்றி ஜார்சிலேவ் வெசக், 'The palatal nasal in Tamil' எனும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

> This is perfectly clear for everybody dealing with the Tamil phonology, since | n | is only an allophone which appears on the boundary of morphemes or words before velar stop as a substitute for the labial nasal (IJDL, Vol. VII (1978), No 2, P. 223).

இதற்குச் சான்றுகாட்டும் வகையில் இன்று வெளிவந்துள்ள ஏராளமான தமிழ் கிளை மொழி ஆய்வுகள் [ங்] கை [ம்] இன் மாற்றொலியாகவே விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

1. John & Joan Levitt, 1975, PP. 3-4.

• ஒலியன்களைக் காண்பதற்குதவும் கொள்கைகள் என்ற அடிப்படையில் மொழியியலறிஞர்கள் பைக் (Pike), ஹாக்கட் (Hockett) ஆகியோர் சில கொள்கைகளை வரையறைப்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேராசிரியர் முத்துச் சண்முகனார் தனது இக்கால மொழியியலில் கூறும்போது

> ஆங்கிலத்தில் |ர்| வும் |h| வும் துணை நிலை வழக்கில் வருகின்றன. |ர்| சொற்களின் ஈற்றிலும், |h| பிற இடங்களிலும் வருகின்றன. ஆனால் இவை இரண்டையும் ஒரே ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதுவதில்லை. ஒலியொற்றுமை உடையவைகளையே ஒரு ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதுகிறோம். ....ஆனால் எவ்வளவு ஒலியொற்றுமை இருக்கவேண்டும் என்பது அவரவர் உளப்பாங்கையும் மொழியின் அமைப்பையும் பொறுத்தது. (1971,p. 71)

என்கிறார். இவற்றைக்கொண்டு நோக்கும்போது கடையண்ண மூக்கொலி [ங்] எப்பொழுதும் சொல்லின் இடையில் அடைப்பொலி [க்]உடன் [ங்க] என வருகின்றபோதிலும் தமிழ்மொழியின் (அமைப்பை நோக்கும்போது அம்மொழியின்) பாங்குக்கு ஏற்ப மேற்கூறிய சான்றின் மூலம் கடையண்ண மூக்கொலியும் ஒரு தனி ஒலியனே எனக்கூற முடியும் போல் தோன்றுகிறது.

மேலே கூறிய அறிஞர்களின் நோக்கில் [ங்]கை [ம்]வின் மாற்றொலியாகக் கொண்டாலும் |தங்கம்| என்று எழுதும் இடத்தில் |தம்கம்| என்று எழுதுவது எவ்வளவு ஒலியொற்றுமை உடையது என்பதை நாம் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மேலும் இவை இரண்டும் மூக்கொலியாக இருந்த போதிலும் இவ்விரண்டு ஒலிகளின் பிறப்பிடங்கள் மிகவும் அருகருகே அமையவில்லை. அஃதாவது ஒன்று ஈரிதழ் மூக்கொலி (bilabial nasal) யாகவும் மற்றொன்று கடையண்ண மூக்கொலி (velar nasal)யாகவும் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

மேலும் எடுத்துத் தமிழில்[1] கடையண்ண மூக்கொலி சொல்லின் முதலிலும், சொல்லின் இடையில் இரட்டித்தும் வேற்று நிலை வழக்கில் வருகின்றன.

எ.கா :

i) |ஙகரம்| ,குறுணியளவு'
|மஙரம்| 'சுறா' ; 'முதலை முதலியன.

1. லிப்போ அகராதி, 1968.

ii) | ஙனம் | 'சுட்டெழுத்து வினா எழுத்துக்களுடன் கூடி தன்மை, இடம் ஆகிய பொருள்களைத் தரும் சொல்'.

| மனம் | 'நெஞ்சம்'

iii) | அங்ஙனம் | 'that'

| அம்மணம் | 'nakedness'

இதற்குச் சான்றாக பேராசிரியர் முத்துச் சண்முகனார், இக்கால மொழியியலில் | mnn | என்ற மூன்றும் அடைப்பான்களின் மூன்று வேற்றுநிலை வழக்கில் வருகின்றன (1971, p.116) என்கிறார். ஆனால் S. ராசராம்[2] அவர்கள் தனது 'Tamil Phonetic Reader' இல் [ங்] கை [ன] வின் மாற்றொலியாகக் கூறுகிறார்.

இக்கட்டுரை இஸ்லாமியப் பேச்சுத் தமிழில் கடையண்ண மூக்கொலி [ங்] ஓர் ஒலியனா என்பதை மேலும் ஆராய முற்படுகிறது.

பொதுவாகப் பேச்சுத்தமிழில் கடையண்ண மூக்கொலி எப்பொழுதும் ஒலிப்புடை கடையண்ணத் தடை ஒலியாகிய (voiced velar stop) [g] வுடன்தான் சேர்ந்து வருவதாகக் காண்கிறோம். ஆனால் இதற்கு மாறாக இராமநாதபுரம் மாவட்ட இஸ்லாமியர்கள் பேச்சு வழக்குச் சொற் கூறுகளை ஆராயின் (in sentence level).

| tanki | 'to stay'

| vē nki | 'to buy'

போன்ற சொற்களில் கடையண்ண மூக்கொலி ஒலிப்பிலா கடையண்ண தடை ஒலி (voiceless velar stop) [k] வுடன் சேர்ந்து வருகிறது.

இக்கூற்று, இதுபோன்று இலங்கைப் பேச்சுத்தமிழில் உள்ளதாகக் கூறும் M. முத்துச்சண்முகனார் போன்றோர் கருத்துக்கு வலிமை சேர்க்கலாம். ஆனால் இக்கருத்தை தனஞ்யராசசிங்கம் தனது கட்டுரை "The Plosive after nasals in Jaffana Tamil : Kymographic evidence on voicing" மூலம் மறுத்துள்ளார். ஆனால், இவர், இது தனது பேச்சை மூலமாகக் கொண்டு கூறப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். இது ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகும்.

2. S. ராசராம், Tamil Phonetic Reader, 1980, p. 66.

மேலும் இராமநாதபுரம் மாவட்ட தமிழ் முஸ்லீம்களின் பேச்சு வழக்குச் சொற்கூறுகளை ஆயின் [ங்], சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும் கடையிலும் வேற்று நிலை வழக்கில் வருகின்றன.

1. சொல் முதல்

/nokkā/	‘உன் அக்கா’
/mokkal/	‘கூரின்மை’

2. சொல் நடு

/tamkul/	‘கொட்டு’
/tankul/	‘to stay’

3. சொல் கடை

/nan/	‘the sound of a thing falling on to a hard surface’
/nam/	‘oblique from of "we"’

[ங்] ஐ [ன] வின் மாற்றொலியாகக் கொள்ளலாமா என்று ஆயின்

/enna/	‘where’
/enna/	‘what’

போன்ற சொற்களில் வேற்றுநிலை வழக்கில் வருகின்றன.

இதிலிருந்து கடையண்ண மூக்கொலி எழுத்துத் தமிழிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்ட முஸ்லிம் பேச்சுத் தமிழிலும், ஓர் ஒலியன் என அறியலாம்.

SELECT BIBLIOGRPHY

Asher, R. E — Tamil, Lingua Descriptive studies, Vol. VII 1982

John and Joan Lewit, — "The Origin of language" wallace L. Anderson and Norman C. Stagbers' Introductoy Reedings on Language, Holt Rinehart and wirston, New York, 1975.

முத்துச்சண்முகன் — இக்கால மொழியியல், மதுரை 1971
இக்காலத்தமிழ், மதுரை, 1973.

Rajendran, P., — A Descriptive . Grammer of Tamilmuslim Dialect of Ramnad District, Ph. D. dissertation (in Progress) Madurai Kamaraj University, Madurai.
The phonetics of Muslim Tamil, Un published paper, 1987

ராசாராம், சு., — ஒலியியல், அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1980.
Tamil Phonetic Reader, CIIL, Mysore, 1980.

Thanajayarajasingham, — "The Plosives after nasals in Jaffna Tamil: Kymographic evidence on voicing", IL, Vol. 40, pp. 294-9.

Vacek, Jaroslav, — "The Palatal Nasal in Tamil, IJDL, Vol, VII (1978), No. 2, pp. 223-38

பதிப்பகத்தார், — லிப்கோ தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதி, தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி, சென்னை, 1968.

முதல் உலகப்போருக்குப்பின் தமிழ் இலக்கிய நிலை

மா. மீனாட்சிசுந்தரம், எம். ஏ., எம். பில்.
திட்ட உதவியாளர்,
மொழியியல் துறை,
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்,
கோவை-46.

பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு நிலவுடைமைச் சமுதாயம் வீழ்ச்சியடைந்தது. ஐரோப்பா முழுவதும் புதிய விடுதலை உணர்வும், தொழிற் புரட்சியும் தோன்றி வளர ஆரம்பித்தன. நில்வுடைமைச் சமுதாய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, பொதுமக்கள் பாடுபொருளாகக் கருதப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மக்களுடைய சமுதாயத் தேவைகளைச் சொல்லுவதற்கு உரைநடை வகையே மிகமிக நெருக்கமாக இருந்தது. ஓரளவு உண்மை வாழ்க்கையை ஒட்டி இலக்கியம் படைக்கப்பட்ட போது புதினம் (நாவல்), சிறுகதை முதலான புனைகதை வடிவங்கள் தோற்றம் பெற்றன.[1]

தொடக்ககாலப் புனைகதைகள் காவியங்களைப் போல இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டிருந்ததேனும் பிற்காலத்தில் அவை களையப்பட்டன. சமகால மக்களைக் கருதிச் செய்யப்பட்டதால், புனைகதை வடிவங்கள் பிற்காலத்தில் வெற்றி பெற்றன.

இந்திய நாட்டில் புனைகதை வடிவம் தோன்றி வளர ஆங்கிலேய ஆட்சியின் தாக்கமே காரணமாக இருந்தது. கிறித்தவ சமயத் தலைவர்கள் உரைநடை மூலம் தம் சமயக் கருத்துக்களை மக்களிடம் பரப்ப முயன்றனர். இந்திய நாட்டு விடுதலைக்குத் தேசியத் தலைவர்களும் உரைநடையைப் பயன்படுத்தினர்.[2]

ஆங்கிலேய ஆட்சியை இந்தியர்கள் வரவேற்பார்கள் என்ற கருத்தோடு, ஆங்கிலேய அரசு இந்திய மக்களுக்குச் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தது.[3] ஆங்கிலேயரால் அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட அச்சுக்கலை, கல்வி வளர்ச்சி, தொழிற்புரட்சி, குடியரசு வேட்கை மனிதாபிமான அடிப்படையில் அமைந்த சட்டங்கள் முதலியன புனைகதை வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்தின. கல்விப் பெருக்கத்தால் கற்றவர் எண்ணிக்கையும் வளர்ந்தது.

ஆங்கிலேயே ஆட்சிக்காலத்தில் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான அளவு ஓய்வு கிடைத்தது. இவை யாவும் புதிய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணையாயின.

ஐரோப்பிய நாகரிகமும் பொருளாதார அமைப்பும் இந்தியாவின் பண்டைய நாகரிக முறையைப் பாதித்தன [4]. இந்திய இலக்கியத்தின் நோக்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. மேனாட்டு இலக்கியத் தாக்கமும் இந்திய இலக்கிய மாற்றத்துக்கு உறுதுணையாயிற்று. [5]

இந்திய நாட்டுப்புராணங்கள், காவியங்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், இசை, நாடகம் போன்றன யாவும் பழங்கதைகளையே மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லி, பொதுமக்களைச் சலிப்படையச் செய்திருந்தன. பாடப்பட்ட பழங்கதைக் காவியங்களிலும் கவித்துவம் இல்லை [6] எனவே, பொதுமக்களும் புதியதோர் மாற்றத்தை விரும்பி ஏற்க இருந்த காலத்தில் புனைகதை இலக்கிய வரவுக்கு வரவேற்பு கிடைத்தது.

உலக முழுதும் பொதுமக்களைக் கருப்பொருளாக வைத்து இலக்கியம் படைக்கும் புதிய மரபு வளர்ந்திருந்த நேரத்தில், புனைகதை வடிவம் அரும்பி இருந்தது. புனைகதை இலக்கியம் தனி மனிதனுக்கு மதிப்பு அளித்திருந்தது. ஆங்கிலக்கல்வி, நாட்டில் நடுத்தர வகுப்பினர் எனும் புதிய வகுப்பினரைத் தோற்றுவித்திருந்தது. புனைகதை இலக்கியம் நடுத்தர மக்களின் சமுதாயச் சிக்கல்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைத்தது எனவே, புனைகதை வடிவம் பொதுமக்களின் பேராதரவினைப் பெற்று விரைவாக வளர்ந்து வந்தது.

மேனாட்டுப் புதிய இலக்கியத்தைப் படித்து மகிழ்ந்தவர்கள், அதைப்போன்று, தத்தம் மொழிகளில் படைக்க முயன்ற முயற்சி இந்தியப் புனைகதை வளர்ச்சியின் தொடக்கமாக அமைந்தது. இந்தியாவில் வங்க மொழியில்தான் முதல் சிறுகதை உருவாயிற்று.[7]

தமிழுக்குப் புனைகதை வடிவம் புதியதேமொழிய, கதை பழமையானதுதான்.[8] மடங்களின் நிலைகளை நையாண்டி செய்து வீரமாமுனிவர் (1680-1746)[9] எழுதிய 'பரமார்த்த குருகதைகள்' தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உரைநடைச் சிறுகதைகளாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வீராசாமி செட்டியாரின் விநோதரச மஞ்சரியும், தாண்டவராய முதலியாரின் பஞ்சதந்திரக்

கதையும் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றின் அடுத்த முயற்சியைக் காட்டுவனவாகும்.[10]

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையின் (1826 - 1889)[11] பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் பொதுமக்களுக்காக சீர்திருத்த நோக்கத்தில் கவிதையைப் போலவே தமிழ்நாட்டின் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்துறைக்கும் பாரதியாரே முதல்வராக விளங்குகிறார்.[12] தாகூரின் கதைகளைப் பாரதியார் (1908-1918) மொழிபெயர்த்து உதவினார். பாரதியார் எழுதிய சிறுகதைகளும் உண்டு. தமிழ் உரைநடையைப் புதிய முறையில் வளர்த்த பெருமை பாரதியாருக்கும் வ. வே சுப்பிரமணியஐயருக்கும் உரியதாகும். சிறுகதையில் இலக்கணத்துக்கு ஓரளவு பொருந்தி வரக்கூடிய அளவில் வ. வே. சு. அய்யரின் 'மங்கையர்க்கரசியின் காதல்' அமைந்திருந்தது.

அரசியல் சமுதாய மறுமலர்ச்சிகளால், எதையும் ஊடுருவி நோக்கிக் கேள்வி கேட்கும் மனநிலையை மக்கள் பெற்றனர். இப்புதிய விழிப்புணர்ச்சி தமிழ்நாட்டு இலக்கியத்துறையையும் ஆட்கொண்டது. இத்தகைய விழிப்புணர்ச்சிக்குப் பிறகு, திருமணச் சிக்கல்களை பேரளவுக்குக் கருவாகக் கொண்ட புனைகதைகள் தோன்றின.[13]

இந்திய விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் காந்தியச் சிந்தனைகளின் தாக்கத்தால் மதுவிலக்கு, தீண்டாமை, தேவதாசிமுறை ஒழிப்பு, நாட்டு விடுதலை உணர்வு சிற்றூர் சீர்திருத்தம், கைத்தொழில் வளர்ச்சி முதலியவற்றைக் கதைக் கருவாகக் கொண்டு கதைகள் தோன்றின.

மக்களின் சிந்தனை ஆற்றல் வளர்ந்த பிறகு சாதிக்கொடுமை, வறுமை, மதமாற்றம் ஆகியவைகளைக் கதைப் பொருளாகக் கொண்ட புனைகதைதான் எழுதப்பட்டன.

1933 ஆம் ஆண்டு மணிக்கொடி எனும் சிறுகதை வார இதழ் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது.[14] தமிழில் பலதுறைக் கருத்துக்களையும் சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கமே மணிக்கொடியின் தோற்றத்திற்கான காரணமாகும்.

தமிழ்ச்சிறுகதை இலக்கணம் தோன்றும் அளவுக்கு, மணிக்கொடியில் கதைகள் மிகப்பலவாக வெளியிடப்பட்டன. சிறுகதை வரலாற்றில் 'மணிக்கொடி காலம்' எனச் சுட்டும் அளவுக்குத் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் மணிக்கொடி செல்வாக்குப் பெற்றது.

தமிழ் நாட்டில் சமூக, கலை, பண்பாடு, இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த 'மணிக்கொடி' முயன்றது. இந்தப்

> புதிய பரிசீலனைக்கு இடம், உற்சாகம், வரவேற்பு அதற்கு முன்போ பின்போ கிடையாது.[15]

என்று புதுமைப்பித்தன் மணிக்கொடியைப் பாராட்டினார். விடுதலைக்குமுன் சிறுகதையைத் தமிழுக்குரிய இலக்கிய வடிவமாக்கிய பெருமை மணிக்கொடிக்கு உண்டு.

மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் மேனாட்டு இலக்கிய வடிவத்தை மனத்திலே நிறுத்திச் சிறுகதைகளைப் படைத்தார்கள்.[16]

பிறமொழி கதைத்தழுவல்களே மணிக்கொடியில் மிகுதியும் இடம் பெற்றன.[17] தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சில இந்தி முதலான மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தெழுதப்பட்டன.[18]

புனைகதை வடிவம் மேனாட்டுக்குரியது என்பதனால், தொடக்ககால தமிழ்ப் புனைகதைகளும் மேனாட்டுச் சூழல் பின்னணியிலேயே படைக்கப்பட்டன. ஆங்கிலம் முதலான மேனாட்டுப் புனைகதை இலக்கியங்களைப் படைத்தவர்கள் அதைப் போலவே தமிழில் தர முன்வந்தனர். தம் கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றை அவர்கள் முற்றிலும் புறக்கணித்து விட்டனர்.

இத்தகைய மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளும், பிற மொழித் தழுவல்களும் 1922 முதல் 1938 வரையில் தொடர்ந்து வெளி வந்தன. அந்தக் காலகட்டத்தில் மேனாட்டுச் சரக்கே, தமிழில் பெரிதும் தரப்பட்டது எனலாம்.[19] இதனால் இந்த நாட்டினுடைய படைப்புத் திறனோ, பண்பாடோ வெளிப்பட வழியில்லாமல் போய்விட்டது. முழு இலக்கியத் தன்மையும், மொழி பெயர்ப்புக் கதைகளுமாக வெளிவந்த மணிக்கொடி போன்ற ஏடுகள் பாமர மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற முடியாமல் போனது குறிப்பிடத் தக்கது.

குறிப்புக்கள்

1. டாக்டர் க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ப. 20.
2. கா. சிவத்தம்பி, தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப. 9
3. டாக்டர் க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ப. 26.

4. மேலது, ப. 22.

5. டாக்டர் மா. இராமலிங்கம், விடுதலைக்கு முன் புதிய தமிழ்ச் சிறுகதைகள், ப. 19.

6. மேலது, ப. 14.

7. டாக்டர் மா. இராமலிங்கம், விடுதலைக்குமுன் புதிய தமிழ்ச் சிறுகதைகள், ப. 17.

8. டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம், தமிழ்ச்சிறுகதை முன்னோடிகள் ப. 14

9. மேலது, பக். 14-15.

10. மேலது, பக் 14-15.

11. மேலது, ப. 15.

12. டாக்டர் மா. இராமலிங்கம், விடுதலைக்குமுன் புதிய தமிழ்ச் சிறுகதைகள், ப. 42.

13. மேலது, ப. 85.

14. சி. சு. செல்லப்பா, தமிழ்ச்சிறுகதை பிறக்கிறது, ப. 101.

15. கா. சிவத்தம்பி, தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப. 42.

16. மேலது, பக். 42-43.

17. சி. சு. செல்லப்பா, தமிழ்ச் சிறுகதை பிறக்கிறது, ப. 107.

18. பிச்சமூர்த்தியின் 'தாய்' கதையை இந்தியில் 'ஹம்ஸ்' பத்திரிகை மொழிபெயர்த்தது.
மணிக்கொடி, 1936, தொகுதி - 4, பக். 9-11

19. மணிக்கொடி, 15—1—1938 - 1. எதிர்பாராத சந்திப்பு (இந்தி) தமிழில் வாசுகி, ப. 46.
2. வனரோஜா தமிழில் மாஸிகா.

திருக்கோவையாரும் அகப்பொருள் மரபும்

டாக்டர் நா. செயராமன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர் 46.

தொல்காப்பியர் அகப்பொருளை இருவித நோக்குகளில் விளக்குகிறார். அகத்திணையியலில் அகப்பொருளைத் திணையடிப்படையில் பாகுபாடு செய்து விளக்குகிறார். கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை ஈறாக எழுதிணை வகுத்து அவற்றுள் ஐந்திணைக்கு முதல், கரு, உரிப்பொருள்களை அமைத்துக் கூறுகிறார்.

அதுபோலவே களவு, கற்பு என்று பாகுபாடு செய்து கொண்டு கூற்று வகைகளாகப் பகுத்துக் கூறுகிறார்.

களவு எனும் கைகோளில் காமப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்படல், பாங்கொடுதழால், தோழியிற்புணர்வு என நான்கு நிகழ்ச்சி வகைகளைக் கூறுகிறார். கற்பினை விளக்கும்போது மறை வெளிப்படுதல், தமரில்பெறுதல், மலிவு, புலவி, ஊடல், உணர்தல், பிரிவொடு புணர்தல் என்பவற்றைத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இப்பகுப்பைச் செய்யுளியலில் கூறக்காண்கிறோம். (தொல். செய். 1442. 1443) பொருளியலில் அறத்தொடு நிற்றல், வரைவு கடாதலைக் கூறுகிறார்.

இறையனார் களவியல் உரை

இறையனார் களவியல் காமப்புணர்ச்சி, பாங்கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு, பாங்கியற்கூட்டம் எனும் நான்கினைக் களவியலிலும் (இறை. 2, 35) கற்பியலும் ஓதல், காவல், பகைதணிவினை, வேந்தர்க்குற்றுழி, பொருள், பரத்தை என்ற ஆறின் காரணமாகப் பிரிதல் ஆகியவற்றையும் கூறுகிறது.

இறையனார் களவியல் உரை பகற்குறி, இரவுக்குறி, அல்லகுறிப்படுதல், பொருள்வயின்பிரிதல், ஒருவழித்தணத்தல், அறத்தொடு நிற்றல், வரைவு கடாதல் ஆகிய துறைகளைக் களவியலில் சேர்த்துக் கூறுகிறது.

இறையனார் களவியல் உரையே முதன் முதலில் நிகழ்ச்சிகளின் பிரிவுகளாகத் துறைகள் பலவற்றை எடுத்து விளக்குகிறது. காமப்புணர்ச்சி எனும் இயற்கைப் புணர்ச்சி முறையினைக்

காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்று கூறுகிறது. (இ.க.உ.ப. 80) அடுத்து நயப்பு, பிரிவச்சம், வன்புறை, தலைவன் தலைவியது அருமையறிதல் ஆகியவற்றையும் இயற்கைப் புணர்ச்சி எனும் நிகழ்ச்சியுள் கூறுகிறது களவியல் உரை.

பாங்கற் கூட்டம் எனும் நிகழ்ச்சி உற்றதுவினாதல், உற்றதுரைத்தல், கழறிவுரைத்தல், இயலிடம் கூறல், குறிவழிக்காண்டல், தலைவனை வியந்துரைத்தல், கண்டமை கூறல், மொழிபெற வருந்துதல், மருங்கணைதல் எனும் 12 துறைகளாகக் கூறப்படுகிறது.

இடந்தலைப்பாடு எனும் நிகழ்ச்சி பொழிலிடைச் சேறல், பொழில்கண்டு உவத்தல் என இரண்டு துறையாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. மதியுடம்படுத்தல் என்பது

பதியும் பெயரும் வினாதல்
வேழம் வினாதல்
கலைமான் வினாதல்
வழிவினாதல்
மொழிபெறாது கூறல்
இருவர் நினைவும் ஒருவழி உணர்தல்

என்று ஆறு துறைகளாக உள.

கணைவியந்துரைத்தல்
பிறைதொழுகென்றல்
தகையணங்குறுத்தல்

நாணநாட்டம், நடுங்கநாட்டம் என்னும் இரண்டும் அகத்திணை இலக்கணம் அன்றென்க என்பர் இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர். (ப. 71)

தொல்காப்பியத்துள் காணப்பட்ட திணைநெறி, துறைநெறி இரண்டில் சங்கப்பாடல் திணைநெறியினைப் பின்பற்றின. பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் அந்நெறியினைப் பின்பற்றின துறைநெறியினைத் திருக்குறள் பின்பற்றியது. களவியலுரை துறைநெறியை மேலும் விரிவாக விளக்கக் கோவை நூல்கள் துறையடிப்படையில் விரிவாகி வளர்ந்தன திணைநெறி சங்ககாலத்தே முழுமை பெற்று மெல்ல வழக்கிழக்கத் துறைநெறி பக்திக்காலத்தே தொடங்கிக் கோவையாக முழுமை பெற்றது.

காதலேபாடுபொருள் என்றநிலைமாறி மன்னனைப்போற்றல், கடவுளைப் போற்றல் பாடுபொருளாகவும் காதல் பாடல் அமைப்பாகவும் நிலை உருவாகியது.

பாண்டிக்கோவை

துறை பலகூறி ஒவ்வொரு துறைக்கும் பெரும்பாலும் பாண்டியனைப் பற்றிய பாடல்களையும் சிறுபான்மை சங்கப் பாடல்களையும் மேற்கோள் காட்டுகிறார் உரைகாரர்.

பாண்டியனைப் பற்றிய அகப்பொருள் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பாண்டிக்கோவை எனப் பெயர் கொடுத்துள்ளனர்.

அகம், புறம் எனும் பாகுபாடு மன்னர் புகழைப்பாடும்போது மறைந்து இரண்டும் இணைந்து அமைந்தன. கலம்பகம் அவ்வாறமைந்த சிற்றிலக்கியமே. முத்தொள்ளாயிரமும், நந்திக் கலம்பகமும் காதலை மையப் பொருளாக்காமல் மன்னனைத் தலைவனாக்கிக் காதல் பாடலையும் புறப்பாடலையும் அமைப் பாகக்கொண்டு மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றன.

எனவே அகப்பொருள் மன்னன் புகழைப் பாடப் பின்னணி யாக அமையும் நிலை ஏற்பட்டது. அடுத்து பக்தி இலக்கியம் சிறப்புற்ற காலத்தில் இறைவன் பாட்டுடைத் தலைவனாகவும் அகப்பாடலமைப்பு பின்னணியாகவும் அமைந்தன

இடைக்காலத்தில் அகப்பாடல் அமைப்பில் மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடும் மரபு தோன்றியது. நந்திக்கலம்பகம், முத்தொள் ளாயிரம், பாண்டிக்கோவை போன்றவை அத்தகைய நூல்கள் எனலாம்.

பாண்டிக்கோவை முழுக்க இலக்கணப்படி அமைந்த முதல் கோவைநூல் என்று கூறிவிடமுடியாது ஏனெனில் ஒருதுறைக்குப் பல பாடல்கள் மேற்கோளாகக் காட்டத்தக்க விதத்தில் பாடப் பட்டுள்ளது. (வெள்ளைவாரணரார்). எனவே நானூறு துறைக்கு நானூறு பாடல்கள் என்ற அமைப்புமுறை இந்நூலுக்குப்பொருந்த வில்லை. மேலும் இப்பாடல்கள் எந்நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன? அதன் இயற்பெயரென்ன? அதன் முழுவடிவம் என்ன? என்ற செய்திகள் வரலாற்றுப் பூர்வமாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பல்வேறு அகப்பொருள் துறைகளின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன, அப்பாடல்கலுக்கு பாட்டுடைத்தலைவன் ஒரு பாண்டிய மன்னன் என்னும் இரு செய்திகள் மட்டுமே இறையானார் களவியல் உரை மேற்கோள் பாடல்களிலிருந்து கிடைக்கின்றன.

அந்நூல் கோவை நூல் என்றோ அதன் பெயர் பாண்டிக் கோவை என்றோ உறுதியாகச் சொல்வதற்குச் சான்றில்லை. பாண்டி மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு அகப்

பொருளமைப்பில் முத்தொள்ளாயிரம், நந்திகலம்பகம் போன்று பாடப்பட்ட நூல் ஒன்று இருந்திருக்கவேண்டும். அதில் உள்ள பாடல்களுள் சிலவற்றை மட்டுமே இறையனார் களவியல் உரை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறது. அப்பாடல்களைக்கண்ட பிற்காலச் சான்றோர் அவற்றைக் கோவை எனக் கருதிப்பாட்டுடைத் தலைவனாகிய பாண்டியன் பெயரால் பாண்டிக்கோவை எனப் பெயரிட்டு வழங்கலாயினர் எனலாம்:

கோவை இலக்கணம்

''கோவை என்பது கூறும் காலை
மேவிய களவு கற்பெனும் கிளவி
ஐந்திணை திரியா அகப்பொருள் தழீஇ
முந்திய கலித்துறை நானூறென்ப''
(பன்னிரு பட்டியல் 221)

என்று கோவையின் இலக்கணம் கூறப்படும். ''கலித்துறை நானூறாய் நடப்பது அகப்பொருள் கோவை நாமமன்றோ'' என்று சிதம்பரப் பாட்டியல் கூறும்.

கைக்கிளை முதலாப் பொருள்வயிற்பிரிவு ஈறாக முப்பத்து மூன்று கிளவிகள் கோவை அகப்பொருள்துறைகள் எனக் கூறப்படும். திருக்கோவையாரில் 25 கிளவிகள் அமைந்துள்ளன.

கோவை நூல்களில் நானூறு பாடல் இருத்தல் வேண்டும் எனும் இலக்கணத்தை மீறியும் சிலநூல்கள் அமைந்துள.

கோவை எனும் சிற்றிலக்கிய வகையுள் களவுக்கு

1.	இயற்கைப்புணர்ச்சி	2.	பாங்கற் கூட்டம்
3.	இடந்தலைப்பாடு	4.	மதியுடம்படுத்தல்
5.	இருவரும் உள்வழி அவன் வர உணர்தல்	6.	முன்னுற உணர்தல்
7.	குறையுற உணர்தல்	8.	நாணநாட்டம்
9.	நடுங்கநாட்டம்	10.	மடல்திறம்
11.	குறைநயப்பித்தல்	12.	சேட்படை
13.	பகற்குறி	14.	இரவுக்குறி
15.	ஒருவழித்தணத்தல்	16.	உடன்போக்கு
17.	வரைவு முடுக்கம்	18.	வரைபொருட்பிரிதல்

என்னும் பதினெட்டு நிகழ்ச்சிகளும் கற்பில்

19. மனஞ்சிறப்புரைத்தல்
20. தூதிற்பிரிவு
21. காவற்பிரிவு
22. பகைதணிவினை
23. வேந்தர்க்குற்றுழி
24. பொருள்வயின் பிரிவு
22. பரத்தையிற்பிரிவு

என்னும் ஏழு நிகழ்ச்சிகளும் கூறப்படுகின்றன.

இந்நிகழ்ச்சிகள் இருபத்தைந்தும் தொல்காப்பியத்திலேயே குறிக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம். ஆயின் அவற்றின் விரிவாக அமைந்துள்ள துறைகளின் வளர்ச்சி பிற்காலத்ததாகும்.

அகப்பொருளைக் காதல் நிகழ்ச்சிகளாகத் திருக்குறள், காமத்துப்பால் பாடக் காண்கிறோம். இவ்வகையில் இறையனார் களவியல் உரை மேலும் வளர்ச்சி பெற்றுக் கோவை எனும் சிற்றிலக்கிய வகையின் தோற்றத்துக்கு அடிப்படையாய் அமைகிறது.

கோவையின் இலக்கணப்படி அமைந்த முதல் நூலகத் திருக்கோவையாரே அமைந்துள்ளது.

திருக்கோவையாரின் அமைப்பு

திருக்கோவையார் என்றும் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் என்றும் அழைக்கப்படும் கோவை நூல் பன்னிரு திருமுறையில் எட்டாம் திருமுறையுள் இடம் பெற்றுள்ளது. திருவாசகம் பாடிய மாணிக்கவாசகரே இதனைப்பாடியுள்ளார். பேராசிரியரின் உரை இந்நூலுக்கு உள்ளது.

இருபத்தைந்து அகநிகழ்ச்சிகள் அவற்றின் விரிவான 400 துறைகள் அத்துறைகளுக்கு விளக்கம் கூறும் கொளுக்கள், அத் துறைக்குரிய பாடல்கள் ஆகியவை இந்நூலில் அமைந்துள.

தொல்காப்பியத்திலும் சங்க இலக்கியத்திலும் அதையடுத்து இறையனார் களவியல் உரையிலும் முறையே வளர்ந்த துறைகள் இந்நூலில் 25 கிளவித் தொகையாகவும் 400 துறைகளாகவும் வரையறை செய்யப்படுகின்றன.

பாட்டுடைத் தலைவனும் கிளவித்தலைவனும்

நானூறு திருக்கோவைப் பாடல்களிலும் பாட்டுடைத் தலைமை சிற்றம்பலத்திறைவனுக்கேயளிக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்றம்பலத்து இறைவன் பலவகையாலும் பாடலில் இணைக்கப் படுகிறான்.

1-உவமையாக, 2. களமாக, 3. கதைமாந்தர் தெய்வமாக

1. உவமையாக

அம்பலத்தான் அருள் இல்லார்போல் - திருக். 24
தில்லை தொழாரின் - மேலது 25
கயிலைமலைச்சிறுமான் விழி - மேலது 26
தில்லையம்பலம்போல் கோலத்தினாள் - மேலது 27
அம்பலத்தான் சேய்கண்டனையன் - மேலது 84
அம்பலவன் பரங்குன்றன்ன - மேலது 100
அம்பலவன் அம்பினர்போல் - மேலது 102
தில்லைக்கூத்தன் கொடுங்குன்றின் மேல் தேன்விரும்பும்
முடவன்போல் - மேலது 150
தில்லையிடற்றோன் வண்ணம் போன்ற குவளைக்கண் -
மேலது 162

என்று சங்க அகப்பாடல் நெறியில் நின்று உவமைகள் கூறப்படுகின்றன.

அம்பலத்தின் அழகு, அம்பலத்தான் அருள் பெற்றார், அம்பலத்தான் அருள் பெறாதார், அம்பலத்தான் கயிலைமலையில் உள்ளமான், அம்பலத்தான் பரங்குன்று என்பன போன்று அம்பலமும் அம்பலத்தானும் அவர்களோடு தொடர்புடைய பொருள்களும் உவமையாகப் பாடப்படுவதன் மூலம் அம்பலத்தான் பாட்டுடைத் தலைவன் ஆகின்றான்.

2. களமாக

சிற்றம்பலம் காதலர் சந்திக்கும் களமாகப் பல பாடல்களில் குறிக்கப்படுகிறது.

> ''தில்லையின் வாய்
> வண்டாலியலும் வளர்பூண் துறைவ'' (105)
> ''பாப்பணியோன் தில்லைப்பல்பூமருவு
> சில்லோதியை'' (196)
> ''மற்பாய்விடையோன் மகிழ்புலியூர்
> என்னொடும் வளர்ந்த'' (208)

என்று பல பாடல்களில் தலைவன் தலைவியருக்குரிய ஊராகவோ சந்திக்கும் இடமாகவோ தில்லைகூறப்படுவதன் மூலம் அம்பலத்தான் பாட்டுடைந்தலைவனாகப் போற்றப்படுகிறான்.

இவ்விரு அமைப்புக்களும் சங்க அகப்பாடல்களில் மன்னர்களது செயலை ஏற்றிச் சொல்லச் சங்கப்புலவர்கள் மேற்கொண்ட நெறிகளேயாகும்.

3. கதைமாந்தரின்தெய்வமாக

சில பாடல்களில் பாட்டுடைத் தலைவனையும் கதைமாந்தர் களையும் இணைத்து அம்பலவன் அடியார்களாகக் கதைமாந்தர் களைப் படைக்கும் முறை காணப்படுகிறது.

என்பிறப்புக்கெடதில்லை நின்றோன் -தலைவி(129)
நினைவித்துத் தன்னை என்நெஞ்சத்திருந்து அம்பலத்து
நின்று-பாங்கி (140)

பொதுவினிற் தீர்த்தென்னையாண்டோன் புலியூரான் -(146)
எம்பிரான் தில்லைச் சூழ்பொழிற்கே- தலைவி (167)
இறைவன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தும் என் சிந்தையுள்ளும்
உறைவான்-பாங்கன் (20)

என்று இந்நூலில் வரும் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பாங்கி முதலிய மாந்தர் அனைவரும் அம்பலத்தான்பால் அன்புடையவர்கள் என்று கூறுவதன் மூலமும் பாட்டுடைத் தலைவன்புகழ் பாடப்படுகிறது. இது சங்க காலத்திற்குப் பிறகு பக்திக் காலத்தே ஏற்பட்ட வளர்ச்சியாகும்.

இயற்கை வருணனை பலபாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. களவு ஒழுக்கத்திற்கேற்பக்குறிஞ்சி வருணனை வரவேண்டுமெனக் கருதிப்பலபாடல்களில் அம்பலத்தான் கயிலை, அம்பலத்தான் பரங்குன்று என்று அம்பலத்தானோடு குன்று இணைத்துப்பேசப் படுகிறது. சிற்றம்பலத்தில் குன்றின்மையால், பரங்குன்றம், கழுக்குன்றம்,ஈங்கோய்மலை' கயிலைமலை ஆகிய குன்றங்களின் காட்சி வருணிக்கப்படுகிறது.

தலைவி வரும் காட்சிகளைக் கடற்கரைப் பின்னணியில் அமைத்திருப்பது குறிக்கத்தக்கது.

"மாதுற்றமேனி வரையுற்ற வில்லிதில்லை நகர்சூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில்காள் கழிகாள் எழிற்புள்ளினங்காள்
ஏதுற்றழிதி என்னீர் மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ
தீதுற்றதென்னுக் கென்னீரிதுவோ நன்மை செப்புமினே"
(திருக் 174)

"வாரிக்களிற்றின் மருப்புகு முத்தும் வரைமகளிர்
வேரிக்களிக்கும் விழுமலைநாட" (திருக்.265)

என்ற சங்கப்பாடல் தலைவனை விளிப்பதுபோல ஓரிரு பாடல்கள் அமைந்தன.

"வந்தாய்பவரையில்லாமயில் முட்டை இளையமந்தி
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வகை நாடன் பண்போவினிதே"

(திருக்.276) என்ற திருக்கோவையார் பாடல் வருணனை

"கானமஞ்ஞை அறைஈன்முட்டை
வெயிலாடுமுசுவின் குருளை உருட்டும்
குன்றநாடன்" (குறு,38)

என்ற சங்கப்பாடலைப் பின்பற்றி எழுந்துள்ளது.

ஆவ்வாறே, தலைவன் பிரிந்த நாளை எழுதி விரல் தேய்ந்த நிலையினை

"உண்ணீர் உகவொளிவாடிட நீடுசென்றார்சென்ற நாள்
எண்ணீர் மையினிலனுங்குழியும் விரல் இட்டறவே"

திருக்கோவையார் முந்திய அகஇலக்கிய அடிப்படையில் பேசக் காண்கிறோம்.

சில இயற்கை வருணனைகளுக்கு உள்ளுறை உவமை கூறும்போக்கும் காணப்படுவது குறிக்கத்தக்கது.

திருகோவையாரில் கூறப்பட்ட 400 துறைகளைப் பார்க்கும்போதும் சில பிற்காலத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட துறைகளாக அமைந்துள. பாங்கற்கூட்டமாக ஓரிருதுறைகளே சங்கப் பாடலுள் உள. ஆயின் 30 துறைகள் கோவை நூலில் விரிந்துக் கூறப்படுகின்றன, அவ்வாறே சேட்படையில் 26 துறைகள் பிற்காலத்தே வளர்ந்துள்ளன. அவ்வாறே பகல், இரவுக்குறிகளிலும் ஒருவழித்தணந்தல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளிலும் புதிய துறைகள் பலவளர்ந்துள்ளன.

உடன்போக்கில் 56 துறைகள் விரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதும் அறத்தொடு நிற்றல் முதலிய நிலை உடன்போக்கில் கூறப்பட்டிருப்பதும் புதிய வளர்ச்சியேயாகும்.

தொல்காப்பியம் ஓதல், பகை, தூது எனப் பல பிரிவுகளைக் கூறினாலும் ஓதல், தூது பற்றிய பிரிவுகள் சங்கப்பாடல்களில் காணப்படவில்லை. கோவையில் ஓதற்பிரிவு, காவற்பிரிவு, பகைதணிவினைப்பிரிவு ஆகியவை கூறப்பட்டிருப்பது புதிய வளர்ச்சியாகும். அவ்வாறே பரத்தையிற் பிரிவில் பல்வேறு துறைகள் புதிதாக வளர்ந்துள்ளன.

திருக்கோவையார் நூலமைப்பினை நோக்கும்போது அஃது ஓர் இலக்கண நூலா, இலக்கிய நூலா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

தொடங்கியதும் 'களவிக்கொத்து' என்பதன் தொகை, அடுத்து அதன் உட்பிரிவான துறை, அத்துறைக்குரிய இலக்கணமாகிய கொளு, அதன் விளக்கம், அந்த இலக்கணத்துக்கு

மேற்கோளாக அமையும் கோவைப்பாடல், பாடலுக்கு உரை என்று ஒரு பதிப்பு அமைந்துள்ளது. (சரசுவதிமகால் பதிப்பு 51)

இதில் அகப்பொருள் இலக்கணத்துக்கு முதன்மையளிக்கப் பட்டுள்ளது. அவ்விலக்கணத்துக்கு மேற்கோள் பாடல்களாகவே கோவைப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கணத்துக்கு இணையாக மேற்கோள் பாடலும் சிறப்பிடம் பெறும் நிலையினைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் காணலாம். திணைப்பகுப்பு, துறை, துறையின் இலக்கணம், மேற்கோளாக வெண்பா ஆகியவை அடங்கிய இலக்கண நூல் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்று பெயர் பெறுவது இதனோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. எனவே இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது அகப்பொருள் இலக்கணநூலாக இந்நூல் அமைந்து கோவைப்பாடலை மேற் கோளாகக் கொண்டுள்ளது எனலாம். பாண்டிக்கோவை இறையனார் களவியலிலும் தஞ்சைவாணன்கோவை நம்பியகப் பொருளிலும் திருப்பதிக்கோவை மாறனாகப்பொருளிலும் மேற் கோளாக அமைந்திருப்பது குறிக்கத்தக்கது.

ஆனால் காலப்போக்கில் மேற்கோள் பாடல் தலைமைச் சிறப்புப் பெற்றது. பாடலின் இலக்கிய நயம், புதிய கோவை எனும் சிற்றிலக்கிய வடிவம், பக்தி எனும் பாடுபொருள், சிவன் பாட்டுடைத்தலைவனாக உள்ளமை ஆகிய பல்வேறு காரணங் களால் மேற்கோள் பாடல்களும் அப்பாடல்களால் உருவான கோவை எனும் சிற்றிலக்கிய வடிவமும் தலைமை பெற்றுத் திருக்கோவையார் என்ற இலக்கிய வடிவம் முதன்மை பெற்றது. அவ்வாறு இலக்கியமாக இதனைக் கொள்ளும்போது அதனுள் இடம் பெற்றுள்ள கிளவிக்கொத்தும் துறைவிளக்கமான கொளுக் களும் இடம் பெற்றுள்ளமைக்குச் சரியான காரணம் கூற இயல வில்லை.கோவை எனும் சிற்றிலக்கியத்தில் முதல்நூல் என்பதால் இலக்கணமும் கூடவே கூறப்பட்டது என்று ஓரளவு சமாதானம் கூறலாம். இதனைப்போலவே திருவாரூர்க்கோவைக்கும் கொளுச் செய்யுட்கள் இருக்கவேண்டும் என்று கருதிப் பிற்காலத்தார் ஒருவர் கொளுச் செய்யுட்களை எழுதிச் சேர்த்தார் என்றும் அவை மேற்கோள் செய்யுளோடு முரணியும் மாறுபட்டும் அமைந்துள்ளன என்றும் கூறுவர். (சிற்றிலக்கியச் செல்வங்கள் ப. 69)

எனவே அகப்பொருள் இலக்கண நூலாகத் தோன்றி அது காலப்போக்கில் பக்திப்பாடல் தலைமை பெற்ற பக்தி இயக்கச் செல்வாக்கால் மேற்கோள் பாடல் முதன்மைபெற்று இலக்கிய நூலாகக் கருதப்பட்டுத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் என்று பெயர் பெற்றதெனலாம்.

தாய் நாற்பது

இராமசாமி கோனார்

1. பேசும் உயர்தெய்வம் பெற்றதாய் தந்தையின்
மாசில் மணிமொழியே மந்திரம் — தேசிகன்
தீதற்ற சேவடியே தெய்வத் திருவடி
கோதற்ற மூன்றெனவே கொள்.

2. அண்ணன் மனைவியும் ஆசான் மனைவியும்
மண்ணாளும் மன்னன் மனைவியும் — கண்ணிமைபோல்
நின்னை வளர்த்தவளும் நேயன் மனைவியும்
அன்னையே ஆவர் அறி.

3. அன்னை முதற்றெய்வம் ஆகுமே என்றுநம்
முன்னோர் மொழிந்த மொழியெலாம் — பொன்னே போல்
கொண்டு வணங்கிக் குறையிலா தென்ஞான்றும்
தொண்டுசெய் தீருந் துயர்.

4. ஈரைந்து திங்கள் இருக்க இடமளித்தாள்
பாரஞ் சுமந்தாள் பின் பாரளித்தாள் — பார்வந்த
பின்னுந் துயருற்றாள் பேசரிய அத்தகையாள்
அன்னையே தெய்வமும் ஆம்.

5. விண்ணகத்தின் கற்பகத்தை விஞ்சுபுகழ் தேனுவைக்
கண்ணாரக் கண்டதிலை கற்றிருப்போம் — எண்ணுங்கால்
மண்ணகத்தின் கற்பகமாய் மாண்புறுநற் றேனுவாயுன்
கண்ணெதிரே தாயுள்ளாள் காண்.

உரை

செய்யுள் — 1

பெற்ற தாய் பேசும் உயர் தெய்வம் — நம்மைப் பெற்றெடுத்த நற்றாயே முன்னின்று பேசுகின்ற சிறந்த தெய்வமாகும், தந்தையின் மாசு இல் மணிமொழியே மந்திரம் — தந்தையின் குற்றமற்ற நல்லுரைகளே மந்திர மொழியாகும், தேசிகன் தீதற்ற சேவடியே தெய்வத் திருவடி — புகழ் சான்ற நல்லாசிரியனின் தன்மை

சான்ற சிவந்த திருவடியே இறைவன் திருவடியாகும், கோதற்ற மூன்று எனவே கொள்—குற்றமற்ற மூன்று நற்பொருள்களாகவே இவைகளைக் கொள்ளுதல் வேண்டும்

அன்பே இறைவனாதலின், அன்பின் வடிவம் நற்றாய் பேசுந் தெய்வம் எனப்பட்டாள். மைந்தர் நலன் கருதும் தந்தையின் சொல், தீமை பயக்காதாகலின் அவர் மொழி மந்திரம் ஆயது. கோது — குற்றம்.

செய்யுள்—2

அண்ணன் மனைவியும்—அண்ணனது மனைவியும் ஆசான் ஆசிரியரது மனைவியும் — மனைவியும், மண்ணாளும் மன்னன் மனைவியும் — உலகத்தை ஆளுகின்ற அரசன் மனைவியும் கண் இமை போல் நின்னை வளர்த்தவளும் — கண்ணை இமை காப்பது போல் நின்னைப் பாதுகாத்து வளர்த்தவளாகிய வளர்ப்புத் தாயும், நேயன் மனைவியும் — நின் அன்பன் மனைவியும், அன்னையே ஆவர் அறி — ஆகிய இவ்வைவரும் தாயாகவே போற்றத்தக்கவர் என அறிவாயாக.

ஐவரும் ஈன்றாளோடு ஒருங்குவைத்து மதிக்கத்தக்கார் ஆவர்.

செய்யுள் — 3

அன்னை முதல் தெய்வம் ஆகுமே என்று — பெற்ற தாய் முதல் தெய்வம் ஆகும் என, நம் முன்னோர் மொழியெலாம் — நம் சான்றோர்கள் கூறிய நல்மொழிகளையெல்லாம், பொன்னே போல் கொண்டு — சிறப்பாகக் கொண்டு வணங்கிக் குறையிலாது எஞ்ஞான்றும் செய் — காலை, மாலை தாயைத் தொழுது எக் குறையும் நேராவண்ணம் எப்பொழுதும் செய்வன செய்து வாழ்வாயாக, தீரும் துயர் — அங்ஙனம் செயின் பிறவித் துன்பம் நீங்கும். ஈண்டு, துயர் என்பது பிறவித்துன்பத்தினை உணர்த்துவதாகும்.

செய்யுள்—4

ஈரைந்து திங்கள் இருக்க இடம் அளித்தாள் — மாண்மிக்க மனிதப் பிறவி எடுக்கக் கருவாக அமைந்து, உருவாகத் தோன்றும் கால அளவாம் முந்நூறு நாட்கள் அளவும், தன் வயிற்றைத் தங்கும் இடமாகக் கொடுத்தாள், பாரம் சுமந்தாள் — மண்ணகத்தே தோன்றுமளவும் சுமையாகச் சுமந்திருந்தாள், பின் பாரளித்தாள் — பின்னர் மகவாகப் பெற்றெடுத்தாள், பார் வந்த பின்னும் துயர் உற்றாள் — பிறந்த பின்னும், வளர்க்குங்கால் பெரிதும் துன்பம் உற்றாள், பேசரிய அத்தகையாள் அன்னையே, தெய்வமும் ஆம் இங்ஙனம் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை உடைய அவளே தாய்; அவளே தெய்வமும் ஆவாள்.

செய்யுள் — 5

விண்ணகத்தின் கற்பகத்தை — தேவருலகத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் கற்பக மரத்தையும், விஞ்சு புகழ் தேனுவை — மிக்க புகழ் சான்ற காமதேனுவையும், கண்ணாரக் கண்டது இலை — நாம் நேர்முகமாகக் கண்டது இல்லை, கற்று இருப்போம் — அவைகள் இருப்பதாக நூல்களில் கண்டிருப்போம், எண்ணுங்கால் மண்ணகத்தின் கற்பகமாய் — ஆராயுமிடத்து இம் மண்ணுலகில் நின் கண்கள் காணத்தக்க கற்பக மராமகவும், மாண்பு உறுநல் தேனுவாய் — மாண்புடைய நல்ல காமதேனுவாகவும், உன் கண்எதிரே தாய் உளான் காண் — நின் கண்முன்னே தாய் இருக்கிறாள் என்பதை அறிவாயாக.

கற்பகமும், காமதேனுவும் தேவருலகத்தில் காணப்படுவன, ஆண்டு சென்று வேண்டுவன பெறுதல் அரிதாம்- மக்கள் வேண்டுவனவற்றை மனமுவந்து கொடுக்கும் ஈன்றாள், கண் கண்ட கற்பகமும், காமதேனுவும் ஆவாள் வேறுவேறாய கற்பகமும், காமதேனுவும் ஒருருவாய், தாய்க்கு நிகராக என உணர்க.

நூலறிமுகம்: பாவலரேறு ச. பாலசுந்தரம் அவர்களின்

தொல்காப்பியம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை

I. எழுத்ததிகாரம் (பக்.405) ரூ 40/-

II. சொல்லதிகாரம் (பக்.460) ரூ 45/-

[பண்டித வித்துவான், பேராசிரியர் தி. வே. கோபாலையர் அவர்கள் இரு நூல்களுக்கும் முறையே 25, 28 பக்கங்களில் எழுதிய ஆய்வு அறிமுக உரையுடன்]

தாமரை வெளியீட்டகம், 367 மேலவீதி, தஞ்சாவூர்-9.

இலக்கணப்படிப்பும் இலக்கண அறிவும் குறைந்து வரும் இந்நாளில் இத்தகைய நூல் வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். பல ஆண்டுகள் தொல்காப்பியப் பெருநூலைப் புலவர் வகுப்புக்கும் பிற வகுப்புக்களுக்கும் கற்பித்த நிலையில் அவருடைய சிந்தனையில் உருவான பல எண்ணங்களையும், செய்திகளையும் இந்நூலில் தந்துள்ளார். முன்னுரை, எழுத்தியல் கோட்பாடுகள் என்ற தலைப்புக்களில் இவர் தரும் விளக்கங்கள் இவருடைய இலக்கணப் புலமையைக் காட்டுவதாக உள்ளன. தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் பலவற்றுக்கு இவர் தரும் புதிய

விளக்கங்களும், உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரைகளை ஒப்புமைப்படுத்திச் சொல்லும் சில ஒப்புமைச் செய்திகளும் இந் நூலுக்கு அணி சேர்ப்பவையாக அமைகின்றன. மரபிலக்கண அறிவோடு தமிழ்ச் சிந்தனையில் எழும் இக்கால எண்ணங்களை யும் இவர் ஆங்காங்கே கொடுத்திருப்பது போற்றுதற்குரியதாகும். மரபிலக்கண அறிவு எங்கே மாய்ந்து விடுமோ என்று கவலைப் படுகின்ற உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் தரும் வகையில் இவருடைய நூல் அமைந்துள்ளது.

— தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம் அவர்கள் எழுத்ததிகார உரைநாலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில் ...

"தலை சிறந்த தமிழறிஞரும் வடமொழிப் பேராசிரியருமான திரு மு. அருணாசலம் அவர்கள் இவருடைய புதிய கருத்துக் களைப் பாராட்டிக் கூறினார்கள். அதனால் இவர் உரை வெளிவரின் அது தமிழுக்குப் பயனுடையதாக இருக்கும் என எண்ணி எவ்வளவு விரைவாக எழுத முடியுமோ எழுதி அச்சிடக் கொடுங்கள் மற்றவற்றை தான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று விரைவு படுத்தி வந்தேன்."

— திரு யு. சுப்ரமணியன் இ. ஆ. ப. (ஓய்வு) அவர் களின் — எழுத்ததிகார உரை நூலுக்கான — வாழ்த்துரையில் ...

"தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் இன்று கிடைப்பது 1000 ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றிய இளம்பூரணரது உரையே, அதன் பின் நூல் முழுமைக்கும் நாம் பெறுவது ஆசிரியர் பாலசுந்தரனார் எழுதியுள்ள இப்புத்துரையேயாகும். இடையில் தோன்றிய பல சான்றோர் உரைகள் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திற்கே உள. முழுமைக்கும் உரை எழுதியதாகக் கருதத் தகும் ஆசிரியர் நச்சினாக்கினியர் உரையுள் பொருளதிகாரத்தின் இறுதிப் பகுதிகள் கிடைக்கவில்லை. எனவே நூல் முழுமைக்கும் உரை வேண்டிய வேட்கையை நிறைவு செய்யும் முறையில் 1000 ஆண்டுகட்குப் பின் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை வரைந்து தந்தவராக இவர் திகழ்கின்றார். இவருடன் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் இனி எழுவராகின்றனர்."

— பேராசிரியர், மேஜர், அ. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம். ஏ., பி. எல்., அவர்கள் எழுத்ததிகாரவுரை நூலுக் கெழுதிய 'உரை பெறு வாழ்த்தில் ...'

"உரை சுருக்கமாக வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல் முதலிய சிதைவுகளுக்கு இடனாகாது இனிய நடையில் அமைந்துள்ளது. மொழி நூற் கருத்துக்களும் சொற்களின் தொல்லுருவ ஆராய்ச்சி பற்றிய குறிப்புக்களும் தேவையான இடங்களின் சுட்டப்பட்டுள்ளன".

"ஒவ்வோரியலின் தொடக்கத்தும் அவ்வியலுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ள பெயர்க்காரண விளக்கம் பண்டைய உரைகளைவிட இதன்கண் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றை ஊன்றி நேக்கி உளங்கொள்ளும் இயல்பினரே இவ்வுரையினை அரில் தபப் பயிலும் தகுதியை ஓரளவு பெறுதல் கூடும்."

— பண்டித வித்துவான் பேராசிரியர் தி. வே. கோபாலையர் அவர்கள் எழுத்ததிகார உரைநூலுக்கெழுதிய 'ஆய்வு அறிமுகவுரை'யில் ...

"திருவாய் மொழியின் பேருரையாகிய முப்பத்தாறாயிரப் படிக்கு மகாப்பிரவேசம் என்ற நுழைவாயில் அமைந்துள்ளமை போல இக்காண்டிகையுரைக்கும் "தொல்காப்பியச் சொல் லிலக்கணக்கோட்பாடுகள்" நுழைவாயிலாக அமைந்துள்ளது." பண்டித வித்துவான், பேராசிரியர் தி. வே. கோபாலையர் அவர்கள் சொல்லதிகாரவுரை நூலுக்கெழுதிய 'ஆராய்ச்சி முன் னுரை'யில்...

"தொல்காப்பிய ஆய்வு இந்த நூற்றாண்டில் பல புதிய நோக்குகளையும் போக்குகளையும் கொண்டு இலங்கும் போது மரபுவழி எழுத்தெண்ணிப்படித்த பேரா பாலசுந்தரம் போன்ற அறிஞர்கள் மரபுவழிப்புலமையைப் புதிய நோக்கோடு இணைத்துப்பார்த்துத் தம்முடைய கருத்தைத்தைரியமாகக்கூறும் திறன் பெற்றவர்கள்.'

— முனைவர் செ. வை. சண்முகம், மொழியியற் பேராசிரியர், அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகம் (15.11 88 ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில்...)

"தமிழ் வல்ல இலக்கணத் தெளிவு நிறைந்த புலவர் ச. பாலசுந்தரம் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் தமிழ் மொழிக்கு அரண் சேர்ப்பனவாகும்."

— முனைவர்சி. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.எம்.லிட்., பி.எச்.டி., பேராசிரியர்—தலைவர், தமிழ்மொழித் துறை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம். (15-11-88 ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில் ...)

உரையாசிரியர் வேண்டுகோள்

"செந்தமிழ் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியம் இன்றைய மொழி நூலார் கூறும் கோட்பாடுகளுக்கு முன்னோடி, தனித் தமிழ் மரபின் கண்ணாடி, தமிழர் பண்பாட்டுக் கருவூலம், பாணினீயம் முதலாய வடமொழி நூல்களுக்குவழிகாட்டி, என்னும் சிந்தனை யாளர்க்குப்பல சான்றுகள் பெற வாய்ப்பளிக்கும் வாயுரை. உரையாசிரியன்மார் புனைந்து பூசியுள்ள ஆரிய ஒப்பனைகளைத் துடைத்துத் தமிழலக்கணத்தின் செம்மாந்த திருமுகத்தைக் காட்டும் தெளிவுரை. தமிழின் முன்மையினையும் தனித்தன்மை யினையும் அறிவியற் செம்மையினையும் ஆராய்வார்க்குத் துணைபுரியும் ஆக்கவுரை. தமிழிலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தெரிந்தும், தெரியாதும் திரித்துப்போலிக் கருத்துக்களை உண்மை போல எழுதி மயக்கித் தமிழின் ஒண்மையினைத் திசைமாற்றி யுள்ள தொல்லுரைகளையும், தமிழ் நெறியினைப் புறக்கணித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு நூல் புனைந்த நன்னூல் முதலாய பின்னூற் கருத்துக்களையும் மீட்டாய்வு செய்யத்தூண்டும் நெறியுரை. மொழியியற் சிந்தனையாளர் இலக்கணப் பேராசிரியர் ஆய்வாளர் ஆகியோரேயன்றி யாவரும் பயின்றறிய வேண்டிய பகுத்தறிவு உரை இவ் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை" — என்று தமிழ் அறிஞர் பெருமக்கள் சாற்ற வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். என் விருப்பம் நேர்மையுடையதா? வேணவாவின் பாற்பட்டதா? மேற்கூறிய கருத்துக்களைத் தரவல்ல நிறையுடையதா குறையுடையதா? அன்றிக் கறையுடையதா? என்பதை இவ்வுரையைச் சில்முறை நோக்கித் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது நல்லறிஞர் தம் பொறுப்பு போலிகள் நீங்க, தமிழுக்கு வேலியாகத் திகழும் ஆயிரமாயிரம் அறிஞர் பெருமக்கள் அதனைச் செய்யவேண்டுமென வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அன்பன்,

ச. பாலசுந்தரம்

Regd. No. TN/TB/24.

நூல் - அஞ்சல்

பெறுநர்

திருமிகு ....

அவர்கள்

ஆசிரியர்,
தமிழ்ப்பொழில்.
கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
தஞ்சாவூர் - 613 002.

தமிழ்ப் பொழில் கட்டணம்

		உள்நாடு		வெளிநாடு	
தனியிதழ்	ரூ.	2	50	3	00
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	30	00	60	00
வாழ் நாள் கட்டணம்	ரூ.	250	00	600	00

வெளியிடுபவர் : திரு. ச. இராமநாதன், தலைவர், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
கருந்திட்டைக்குடி, தஞ்சாவூர் - 613 002.
அச்சிடுபவர் : திரு. M. சந்திரமௌளி,
ஜெமினி அச்சகம், 1837/1, மேலராஜ வீதி,
தஞ்சாவூர் - 613 009.